

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedzieli. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8; — półrocznie rsr. 4; — kwartalnie rs. 2; miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnośzenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; — półrocznie rsr. 5; — kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko terminy przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same terminy, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczenia bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji. — Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia tegoż samego dnia, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana. — Redakcja otwarta jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

Rok 6.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Nominacja. — Rząd gubernjalny warszawski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — **Telegramy.** — **Wiadomości telegraficzne.** — Telegram. — Kronika kościelna. — Konkurs strzelniczy. — Kurjerek miejski. — Spacerki koleją żelazną. — Tydzień handlowy. — Wypadki miejskie. — Podróż Ieh Cesarskich Mości i Najdostojniejszych Osób. — Przyjazd J. C. W. W. Ks. Konstantego Mikołajewicza do Korfu. — Odwiedziny w Osborne. — Towarzystwo pielęgnowania chorych i rannych. — Kolej żelazna warszawsko-terespolska. — **Korespondencja Dziennika Warszawskiego:** ze Lwowa. — Praca czy walka? — **Austria i ziemie słowiańskie.** Delegacja. — Zmiany ministrów. — Stowarzyszenia katolickie. — Nadzór klasztorów. — Namiestnictwo w Galicji. — Uroczystość Józefa. — Zaburzenia. — **Francja.** Posiedzenia senatu i poprawka. — Poprawka. — Prace komisji senatu. — Amnestja. — Generał Calonge. — **Hiszpanja.** Wypadki w Hiszpanji. — **Grecja.** Izba grecka. — **Anglja.** Manewra floty. — **Ameryka.** Kupno Kuby. — Stan rzeczy w Paragwaju.

FEJLETON. — Niewolnicy paryzcy; (c. d.)
PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Tydzień targowy, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,
dnia 4 (16) Sierpnia.

Nominacja. — Z polecenia głównodowodzącego wojskami okręgu wojennego warszawskiego, z dnia 31-go lipca, sztabs-rotmistrz pułku grodzieńskiego huzarów *Iwaszkin*, przeznaczony został do zostawania przy pomocniku głównodowodzącego, generał-adjutantcie baronie Ramsay, w charakterze przybocznego adjutanta. (*Rozkaz do wojsk w okr. wojen.*)

Rząd Gubernjalny Warszawski. — We wsi Łomianki gminie Młociny Powiecie Warszawskim pojawiła się zaraza bydłca księgosuszem zwana; o czem Rząd Gubernjalny podając do wiadomości powszechnej nadmieniam, że ze strony

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Caboriau.

CZĘŚĆ DRUGA.

TAJEMNICA RODZINY DE CHAMPDOCE.

XII.

(Patrz Nr. od 259 z r. z. do 168).

Tu zatrzymał się nagle, jakby zgrozą przejęty wyznaniem, które chciał uczynić i uciekł przerażony, z rękami załamane nad czołem.

Dzika radość okrutnego tryumfu zajaśniała na twarzy Djany.

To spotkanie z Norbertem, w którym lękała się nadmiaru wzruszenia — zastała ją zimną jak marmur.

— Nie kocham go już wcale, wyszeptala — a on... on bardziej niż kiedykolwiek zakochany we mnie! O! teraz zemsta łatwą mi będzie!

Gdy wróciła do salonu, taka radość jaśniała na jej obliczu i promieniała w oczach, że wice-hrabia Oktawjusz zapytał ją o przyczynę.

Odpowiedziała mu zartem — lecz wdzięcznym i czułym prawie — albowiem była ona dla swego przyszłego męża tak uprzejmą i słodką, że biedny lew salonów paryzkich rozpląwał się ciągle z rozkoszy.

Władz wszelkie środki dla zatamowania szerzenia się tej choroby zostały przedsięwzięte.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,
dnia 4 (16) Sierpnia.

W Austrii agitacja stronnictw nieustaje. Przed kilkoma dniami na naradzie w Gmunden, niedaleko Ischl, stowarzyszeń katolickich djecezji wyższej Austrii, biskup Rudigier przemawiał z nadzwyczajną gwałtownością przeciwką małżeństwu cywilnemu i przeciw prasie, i jako cel usiłowań katolików przedstawił obalenie obecnego gabinetu. Z drugiej strony minister spraw wewnętrznych nieograniczając się na wydanych dotąd rozporządzeniach co do kontroli władz politycznych nad klasztorami, oznajmia, iż opracowuje się projekt do prawa, stawiającego zakony na równi z wszelkimi prywatnemi stowarzyszeniami, podległymi przepisom prawodawstwa powszechnego. — Delegacja rady państwa uchwaliwszy budżet wydziału spraw zagranicznych, przeszła do budżetu wydziału wojny. Kanclerz państwa hr. Beust odwołując się do patriotyzmu członków delegacji, na mocy dawnej zasady: „Si vis pacem para bellum”, dowodził, że utrzymanie pokoju znacznie będzie ułatwione przez nienaruszenie obecnej siły zbrojnej państwa i zapewnił, że zmyślone było jakoby cesarz Napoleon III miał o Austrii oświadczyć, iż nie łączy się z trupami. — Tymczasem tak prasa węgierska, jak i angielska potępiają politykę zagraniczną hr. Beusta. Jedno z najpoważniejszych pism węgierskich, *Tygodnik węgierski* zapewnia, że nie tylko lewica, ale i stronnictwo Deaka podziela pogląd p. Zsedenyi co do szczerego

— Byleby tylko Norbert zobaczył się dość wcześnie z Daumanem — pomyślała, idąc na spoczynek tej nocy.

I stało się według jej życzenia: nazajutrz bowiem wierny sługa Champdoce'ów, Jan, zatrzymał Djane wracającą z przechadzki i wręczył jej spory pakiet.

Otworzywszy go znalazła tam, oprócz dwóch dowodów, które były w posiadaniu prezesa, całą swoją korespondencję z Norbertem. Więcej niż sto listów, długich i kompromitujących ją bardzo.

Idąc za pierwszym popędem, chciała spalić wszystko, zapaliła już nawet świecę w tym celu, lecz namyśliwszy się, zamknęła cały pakiet w szkatułce, gdzie znajdowały się już listy pisane do niej przez Norberta.

— Kto wie? wyszeptala z cicha — wszystko to z czasem może się przydać jeszcze!

Przydało się też istotnie — lecz dla zgnębienia jej samej tylko!

Listy odebrane od Daumana, kosztowały Norberta 60,000 franków — oprócz tego, młody książę musiał mu dodać jeszcze dwadzieścia tysięcy za weksle wystawione poprzednio.

Ta suma dołączona do znacznych oszczędności prezesa, uczyniła go posiadaczem tak pięknego kapitału, że Dauman przedsięwziął opuścić Bivron i osiaść w Paryżu, jako w miejscu odpowiedniejszym dla jego zdolności.

Dla tego to, w ośm dni później — cała okolica dowiedziała się nagle z największym zdumieniem, że

pojednania się z Prusami i niemięszania się do wewnętrznych spraw niemieckich. *Times* i *Daily News* jednogłośnie radzą hr. Beustowi aby zaniechał wojnę na pióra z Prusami, równie jak myśl o przymierzu z Francją, a zajął się wewnętrznym umocnieniem państwa.

Pruski *Staats-Anzeiger* uznał korespondencję podaną przez *Sachsische Ztg.* pomiędzy królem pruskim a cesarzem austriackim, wymienioną niby przed samym wybuchem wojny austro-pruskiej 1866 r. za zmyśloną, dodając, że na kilka miesięcy nawet przed rozpoczęciem tej wojny nie miała miejsca żadna wymiana listów pomiędzy dwoma monarchami, o zwróceniu się zas obu mocarstw przeciwko Francji, od 1859 r. nie było wcale mowy.

Komisja senatu francuzkiego do złożenia sprawozdania o rządowym projekcie reform w konstytucji powoli postępuje w swych pracach, a chociaż już wybrała swego sprawozdawcę w osobie p. Devienne, nie przyjęła jednak ostatecznego postanowienia tak co do art. 2-go projektu o odpowiedzialności ministrów, jak i co do art. 5-go o atrybucjach senatu. — Lekka słabość cesarza Napoleona, nie przeszkodziła mu w zesłaniu srodę przyjąć senatorów w Saint-Cloud. Na dzień wczorajszy, który cesarz Napoleon miał przepędzić w obozie pod Chalons, spodziewano się mowy cesarskiej i udzielenia amnestji. Ta ostatnia, jak donosi nasz dzisiejszy telegram, rzeczywiście została udzielona za pomocą dekretu cesarskiego.

Wiadomości z Hiszpanji są ciągle sprzeczne; kiedy korespondencje z Madrytu do *Agence Havas* utrzymują, że kortezy zaraz po zebraniu się zajmą się obieraniem monarchy, *Correspondance espagnole* dowodzi, iż nic nie pobudza

prezes wyniósł się cichaczem z Bivron, uwiozłszy z sobą pulchną Franciszkę!

Dwie kobiety, idąc od domu do domu, głosiły z płaczem tę wiadomość — dołączając do niej siarczyste przekleństwa.

Jedną z nich była wdowa Rouleau, która oskarżała głośno pannę de Sauvebourg, że przyłożyła rękę do zgubienia jej córki i że ją samą pozbawiła tym sposobem, kawałka chleba na starość.

Drugą — była stara, zezowata służąca Daumana — ta znowu widząc się opuszczoną niedoziemnie, twierdziła, że prezes nie był nigdy prawnikiem, lecz że całą znajomość prawa, nabył siedząc przez lat dziesięć w warownem więzieniu.

To podwójna ucieczka prezesa i Franciszki, zachwyciła Djane, jakkolwiek przeczuwała, iż da może powód do obmawiania jej samej. — Wiedziała zresztą, że takie obmowy ubogich ludzi nie dochodzą do uszu mieszkańców jej świata.

Z drugiej znów strony, Norbert wyjechał z żoną do Paryża i pan de Puymandour głosił wszędzie, że nie należy się spodziewać prędkiego powrotu do Champdoce księżnej, jego córki!

Djana przeto odetchnęła swobodnie — i zdawało się jej, że żadnej już chmury z przeszłości, nie ma na horyzoncie jej życia.

Oddała się więc całkiem przygotowaniu do swojego ślubu.

Miał on się odbyć za dni piętnaście, a nawet już jeden z najbliższych przyjaciół Oktawjusza, p. de

do takiego pośpiechu, bo rzeczy szły jak najlepiej przez 11 miesięcy kierowania sprawami przez rząd tymczasowy. Ostatnie to pismo zapatruje się na rzeczy zbyt optymistycznie, zapomina bowiem o ciągle ukazujących się bandach karlistowskich i rozruchach oraz o spodziewanym wybuchu republikanów w Maladze. Zresztą sam rząd uznał niejako swą niemoc, odwołując się w wspomnianym niedawno okólniku do biskupów o pomoc.

Spór pomiędzy Portą a Egiptem uważać należy za zupełnie załatwiony, gdyż do Kairu nadeszło pismo wielkiego wezyra w tak pojednawczym duchu, iż ułatwiło całkowicie zadowalającą odpowiedź. Do przyspieszenia pojednania, przyczyniła się nie mało, jak zapewniają, postawa opozycji na zgromadzeniu narodowym greckim. Opozycja ta wniosła poprawkę do adresu odpowiadającego na mowę tronową, wynurzającą ubolewanie z powodu konieczności przyjęcia uchwał konferencji paryskiej i nagane dla przeszłego gabinetu greckiego.—Za to spór graniczny pomiędzy Portą a Persją ostatecznie został załatwiony.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 15 (3) sierpnia. Z powodu uroczystości Napoleńskiej, dekret cesarski, kontrasygnowany przez ministrów, udziela amnestję skazanym za przestępstwa polityczne, przewinienia prasowe oraz przekroczenia praw o zgromadzeniach publicznych i koalicjach. Inny dekret cesarski udziela amnestję dezerteterom.—Kilku deputowanych ze stronnictwa Thiersa otrzymało ordery.

(Correspondenz Bureau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Kursk, 30 lipca (12 sierpnia).* Ich Cesarskie Mości raczyli wyjechać dziś, o godzinie 10-ej rano, z Derewenek do Kijowa. Lekkie zaziębienie, które zatrzymało Najjaśniejszego Pana jeden dzień więcej w Derewenkach, nie przedstawia, dzięki Bogu, żadnych niebezpieczeństw. (Gon. Urzęd.)

* *Nowoczerkask, 30 lipca (12 sierpnia) Środa.* Jego Cesarska Wysokość Następca Tronu Cesarzewicz, Cesarzewiczówna oraz Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz, odbyli wczoraj, 29 lipca, w zupełnym zdrowiu, przejazd ze stacji Cymlańskiej do

Konstantynowskiej, gdzie wysiadali na brzeg do stancji i oglądali lazarety. Na całej drodze Ich Cesarskich Wysokości tłumy ludu pokrywają wybrzeża Donu, a jeźdźcy przeprowadzają parostatek po brzegu od stancji do stancji. Na przystankach mieszkańcy ofiarowują Ich Cesarskim Wysokościom owoce, kwiaty, ryby. Zapal w narodzie jest powszechny i Ich Cesarskie Wysokości najzupełniej uznają szczerą tego zapala. Temperatura nieco oziębła się i stała się przyjemniejszą dla podróżu. (Tamże.)

* *Konstantynopol, 10 sierpnia (29 lipca).* W skutku przedstawień poselstw angielskiego i francuzkiego, Porta weszła w porozumienie przedwstępne z posłem perskim i zgodziła się na to, aby nie naruszać granicy tymczasowej między Turcją i Persją dopóty, dopóki nie będzie ukończona przez komisję turecko-perską mapa pograniczna. (Tamże.)

* *Wiedeń, 13 (1) sierpnia.* *Neue freie Presse* podaje jako bezzasadną wieść, iż ma nastąpić zmiana w obsadzeniu poselstwa austriackiego w Berlinie. (Wolff's T. B.)

* *Wiedeń, 13 (1) sierpnia.* Na dzisiejszym posiedzeniu delegacji rady państwa, rozpoczęto narady nad etatem ministerstwa wojny. Przy rozprawach ogólnych, delegowani Dietrichstein, Wachler, Mertens, Neumann, Handel i Wullerstorff popierali wnioski rządu; przeciw takowym zaś przemawiali Figuty, Sturm i Kaiser. Następnie zabrał głos kanclerz państwa hrabia Beust. Odwoływał się on do patriotyzmu delegowanych i kładł nacisk na to, że utrzymanie pokoju będzie ułatwione, jeśli stan obrony państwa postawiony będzie bez zmiany i nie kwestjonowany. Kanclerz państwa mimochodem wspominał także, iż mniemane wyrazy Napoleona „że nie sprzymierza się z trupem,” są fałszywe. Ogólne rozprawy na tem zakończono.—*Neue Freie Presse* utrzymuje, że układy w przedmiocie kolei tureckich zupełnie się rozbiły. Na stanowcze zapytanie tureckiego ministra skarbu Daud-paszy, odpowiedział komitet paryzki, iż towarzystwo kolei ludniowej usuwa się zupełnie od tego przedsięwzięcia. (Tamże.)

* *Wiedeń, 14 (2) sierpnia.* Na posiedzeniu delegacji rady państwa odbywały się w dalszym ciągu obrady nad budżetem wydziału wojny. Minister wojny bronił organizacji armji pod względem konstytucyjnym, wojskowym i ekonomicznym. Według osobistego zdania ministra o położeniu świata, zmniejszenie armji byłoby niestosowne, a tem bardziej nie mogłaby Austria dać mu początku. Przez powiększenie liczby bataljonów o 90, i przez utworzenie szóstych bataljonów, może być obecnie wystawione 500,000 do 600,000 dobrze uzbrojonych i gotowych do boju ludzi, pomimo tego pod bronią jest mało wojska. W końcu minister przemawiał za projektami rządowymi. (Tamże.)

* *Peszt, 12 sierpnia (31 lipca).* *Tygodnik węgierski* hrabiego Bethlen ogłasza w swym numerze dzisiejszy artykuł, w którym stwierdzone jest, że nie tylko lewica węgierska, ale i sam Deak podziela najzupełniej pogląd polityczny wyrażony przez Zse-

denyiego w delegacji węgierskiej (zupełne pojednanie się z Prusami, niemieszanie się do kwestij wewnętrznych niemieckich). (Tamże.)

* *Praga, 12 sierpnia (31 lipca).* Arcybiskup pragski i biskupi czescy wydali do duchowieństwa czeskiego z powodu czynności nowych władz dozoru szkolnego okólniki, w których oświadczają, że uznali za swój obowiązek przedstawić papieżowi wspólne swoje zdania co do doniosłości nowego prawa szkolnego i współdziałania duchowieństwa w dozorze szkolnym, dla zasięgnięcia jego zdania. Na mocy udzielonego przez papieża upoważnienia, biskupi postanowili dozwolić duchowieństwu i wiernym brać udział w nowym dozorze szkolnym. (Cor. Bür.)

* *Trjest, 12 sierpnia (31 lipca).* Dziś odbyło się w jak najlepszym porządku losowanie do wojska. Spisowi z miasta i okolicy stawili się w wielkiej liczbie. (Tamże.)

* *Berlin, 13 (1) sierpnia.* *Staats Anz.* zaprzeczając ze swej strony twierdzeniom *Sachsische Ztg* o mniemanej wymianie listów pomiędzy królem pruskim a cesarzem austriackim, dodaje, że w ostatnich tygodniach i miesiącach przed wojną 1866 roku szczególnie nie miała miejsca żadna osobista wymiana listów pomiędzy dwoma monarchami, i że całe dążenie wspólnej napaści na Francję, nigdy po 1859 r. ani przez Prusy, ani przez Austrię nie było reprezentowane. (Wolff's T. B.)

* *Paryż, 13 (1) sierpnia.* Devienne został wybrany sprawozdawcą komisji senatu roztrąsającej uchwałę.—Podług *Constitutionnel'a*, propozycja, iżby część senatorów była obierana przez rady jeneralne, nie uzyskała większości.—Cesarz podpisał wczoraj kilka dekretów amnestji za przewinienia polityczne i prasowe. (Tamże.)

* *Paryż, 14 (2) sierpnia.* Minister wojny Niel zmarł zeszłej nocy.—Cesarz zupełnie powrócił do zdrowia i dziś wyjeżdża do Chalons. (Tamże.)

* *Paryż, 14 (2) sierpnia.* Krąży pogłoska, że z powodu zgonu Niela, cesarz znów odłożył swą wycieczkę do Chalons. (Tamże.)

* *Madryt, 12 sierpnia (31 lipca).* Gazety zapewniają, iż fałszywą była wiadomość, jakoby przywódca (Cabecilla) Estartus wkroczył z swą bandą do Hiszpanji od granicy francuzkiej. (Tamże.)

* *Madryt, 12 sierpnia (31 lipca).* *Imparcial* donosi, że wielkie wzburzenie panuje w Maladze. Obawiają się tam powstania republikanckiego. (Tamże.)

* *Madryt, 13 (1) sierpnia rano.* Raporta z prowincji Walencji donoszą o zjawieniu się dwóch małych znaczących band. Nie znajdują one jednak ze strony ludności żadnego poparcia. (Tamże.)

* *Madryt, 13 (1) sierpnia wieczór.* Dalsze wiadomości o bandzie która się zjawiała w Walencji, podają jej cyfrę na 200 ludzi. Znajduje się ona w pobliżu Albaida. Podług dziennika *Imparcial*, Estartus ze stoma blisko stronnikami przebywa na granicy francuzko-hiszpańskiej i tam oczekuje na dalsze rozkazy pretendenta Don Carlosa. (Tamże.)

* *Lizbona, 12 sierpnia (31 lipca).* Dymisja ministerstwa została przyjęta. Księciu Loulé powierzono utworzenie nowego gabinetu. (Tamże.)

Clinchan, który miał być świadkiem z jego strony przybył do Sauvebourg. Był to wyborny chłopiec, wzór grzeczności i uprzejmości, nieoceniony jeszcze i dla tego że jego oryginalność i naiwność dawały ciągle przedmiot do żartów, o które nie obrażał się wcale.

Lecz p. de Clinchan mało obchodził Djanę. Śledziła ona wciąż potęgę miłości, jaką natchnęła pana de Mussidan i postanowiła wzmocnić w nim to uczucie do najwyższego stopnia—raz dla tego, że pochlebiali jej próżności rozkochać w sobie aż do śmiechności, człowieka arcy światowego, doświadczonego salonowca—powtóre, że tym sposobem w przyszłości zapewniała sobie panowanie w domu i zupełną swobodę życia, której zamierzała użyć w Paryżu do przeprowadzenia planów swej zemsty.

Podczas ślubu Djana wyglądała jak uosobione szczęście... starała się o to koniecznie, albowiem czuła że patrzy na nią i spostrzegła że pomiędzy dwoma szeregami ciekawych bivończyków, wśród których przechodziła do ołtarza, było wiele spojrzeń nieprzyjaznych, zwróconych na nią.

Ale większa i jawniejsza przykrość oczekiwała ją za przybyciem do pałacu Mussidan po ślubie: zastała tam bowiem Montlouis i pomimo potężnej władzy nad sobą, zarumieniła się gwałtownie na widok świadka dawniejszych swoich miłości.

Montlouis przeciwnie, będąc przygotowanym na takie spotkanie, znalazł się bardzo przyzwyczajony—lecz jakkolwiek powitał żonę swego pryncypała

pełnym głębokiego uszanowania ukłonem, jej przeciecz zdawało się że w oczach młodego sekretarza dostrzegła odcień złośliwej ironji.

— Ten człowiek, pomyślała sobie, nie może tu pozostać i nie zostanie.

Żądać jednak aby Oktawjusz odprawił swego sekretarza natychmiast, było niebezpiecznym, albowiem Montlouis rozgniewany mógł zdradzić jej tajemnicę. Najrozsądniej więc wypadało okazywać mu przychylność i czekać sposobności do usunięcia później. Sposobność ta nie długo trafić się mogła, gdyż wice-hrabia od niejakiego czasu nie był zadowolony z swojego sekretarza.

Montlouis bowiem, tak pracowity i pilny w swoich obowiązkach, podczas pobytu w Paryżu, zaniedbał się całkiem przybywszy do Mussidan, gdzie odnowił romans z młodą dziewczyną z pobliskiego miasteczka Châtellerault, którą kochał namiętnie i dla widzenia się z którą wymykał się z pałacu na parę dni w ciągu każdego tygodnia.

Taki stan rzeczy nie mógł trwać długo.

Jednakże pierwszy cios, raniący spokój nowo zamężnej wice-hrabiny, nie z tej strony padł na nią.

Po dwunastu dniach pożycia, pewnego popołudnia, Oktawjusz zaproponował żonie pieszą przechadzkę. Djana zarzuciła natychmiast szal i wyszli oboje weseli i radosni jak dzieci.

Szli już czas jakiś drogą malowniczą, otaczającą Bivron, gdy nagle usłyszeli głośne szczekanie w krzakach, leżących tuż nad drogą.

Za chwilę wybiegł ztamtąd wielki, piękny wyżeł, który skomląc radośnie przyskoczył wprost do Djany i wspiąwszy się, oparł łapy na jej piersiach.

Wice-hrabina poznała Bruna i wydała okrzyk przyzerażenia.

Oktawjusz usunął wyżła i zapytał:

— Przestraszył cię ten pies bardzo?

— Oh! okropnie!

W istocie, wyglądała blada i drżąca, gdyż w tej chwili przeszły jej przez myśl skutki jakie spotkanie to pociągnąć za sobą mogło.

Tymczasem wice-hrabia przypatrywał się psu uważnie.

Bruno zdziwiony niezmiernie przyjęciem jakie go spotkało—usiadł na drodze o kilka kroków od Djany i patrząc na nią swoimi pełnymi pojętności oczami, zdawał się czekać na wyjaśnienie.

— Pewny jestem, że ten pies nie chciał ci nic złego zrobić—rzekł Oktawjusz.

— Wszystko jedno... Odpędź go!

I sama podniosłszy do góry parasolkę, zbliżyła się do wyżła w groźnej postawie. Lecz pies zamiast uciec, począł z nią igrać jak za dawnych czasów i myśląc że piękna dama żartuje, biegał do koła niej skomląc radośnie i kręcąc ogonem, jakby wyzywając do dalszych igraszek.

— Ależ ten pies musi cię znać Djano? ozwał się znowu Oktawjusz.

— Mnie? A to z kąd znowu!

— Ależ... patrz tylko sama!

(d. c. n.)

* *Lizbona, 12 sierpnia (31 lipca)*. Nowy gabinet jest już po części utworzony. Książę Loulé obejmuje prezesostwo i ministerstwo robót publicznych, Mendez Leal spraw zagranicznych, radca stanu Braamcamp skarbu, Lobo Avila robót publicznych. Ministerstwo wojny jeszcze nie jest obsadzone. Tymczasowo kierować nim będzie minister robót publicznych. (*Tamże*).

* *Lizbona, 12 sierpnia (31 lipca)*. Nowo utworzony gabinet składają następujące osoby: Książę Loulé, prezes rady ministrów i minister spraw wewnętrznych, generał Maldonado, minister wojny; p. Braamcamp, minister finansów; p. Lucciano de Castro, minister sprawiedliwości; p. Sobrouirla, minister robót publicznych; p. Mendez Leal, minister spraw zagranicznych; p. Robelledo da Silva, minister marynarki. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Konstantynopol, 13 (1) sierpnia*. Zawarta została nowa pożyczka 12 milionów funt. ster. na 6 procent. Emisja ma jednakże później nastąpić. — *Turquie* zamieszcza komunikowaną notę urzędową, oświadczającą, że ogłoszone tłumaczenie pisma wielkiego wezyra do wice-króla jest niedokładne. (*Wolffs. T. B.*)

* *Bukareszt, 12 sierpnia (31 lipca)*. Doniesienie niektórych gazet, jakoby komisja międzynarodowa (austriacko-węgierska i rumuńska) wyznaczone dla uregulowania granicy karpackiej, miała wstrzymać swe prace z powodu zaszłej różności zdań, jest zupełnie bezzasadne. Komisja jeszcze się wcale nie zebrała. Zebranie wprawdzie było zamierzone w połowie lipca, jednakże komisarze austriacko-węgierscy dotychczas nie przybyli. (*Tamże*).

* *Londyn, 13 (1) sierpnia*. *Times* w artykule wstępnym pochwała stanowisko jakie zajął rząd pruski w swej depeście z 18-go z. m. względem austriackiego kanclerza państwa; odradza ostatniemu przymierze z Francją przeciw Prusom, gdyż takowe skierowałoby się przeciw całemu Niemcom i radzi mu aby unikał sprzeczek dyplomatycznych. (*Tamże*).

* *Londyn, 13 (1) sierpnia*. *Daily News* przemawia w podobnym duchu jak wczoraj *Times*, o depeście pruskiej z 18-go lipca, i napomina kanclerza państwa, hr. Beusta, aby zaniechał nienawistnej wojny na pióra przeciw Prusom, a zwrócił swą czynność wyłącznie do ustalenia wewnętrznych stosunków państwowych Austrii. (*Tamże*).

* *Londyn, 13 (1) sierpnia*. Z Nowego Jorku donoszą przez telegraf transatlantyczny w dniu dzisiejszym, iż pogłoska o agitacji w ministerstwie i w kongresie na korzyść opodatkowania bonów amerykańskich za granicą, zupełnie jest bezzasadną. (*Tamże*).

* *Washington, 12 sierpnia (31 lipca)*. Wczoraj zebrał się gabinet. Zajmował się on sprawą w. Kuby, która odroczone została na piętnaście dni. — Od generała Sickles oczekują ważnych depester. (*Tamże*).

* *Kalkutta, 10 sierpnia (29 lipca)*. Telegram z Peshaweru donosi, że przeciwko Szir-Alemu dano wystrzał z pistoletu, i że tenże został lekko ranny. (*Tamże*).

* Generał-Feldmarszałek Namiestnik w Królestwie Polskim otrzymał onegdaj następujący telegram z 2 (14) sierpnia z Liwadji:

„Ich Cesarskie Mości dziś rano szczęśliwie przybyli do Liwadji, po bardzo przyjaznej przeprawie morskiej. Lekka słabość Najjaśniejszego Pana w skutku przeziębienia się, która spowodowała Jego Cesarską Mość do zaniechania wycieczki do Baturyna i ograniczenia pobytu w Kijowie na przemocowaniu tylko, przeminęła pomyślnie.

(podp.): Hr. Adlerberg.”

* (Kronika kościelna). W zeszły piątek, przez sołenne nabożeństwo w kościele Panny Marji na Nowym Mieście, konkludowaną była oktawa odpustu Przemienienia Pańskiego; podczas wotywy, sumy i niesporów artyści opery i orkiestry teatralnej wykonywali kompozycje Schidermayera, Haydna i Kemptera. — Wczoraj, jako w uroczystość Wniebowzięcia N. Marji Panny, miały miejsce nabożeństwa odpustowe w kościołach: św. Anny na Krakowskim-Przedmieściu, św. Józefa Oblubięca przy tejże ulicy, św. Jacka przy ulicy Freta, św. Marcina przy ulicy Piwnej, św. Kazimierza na Nowym Mieście, św. Trójcy na Solcu i parafjalnym na Pradze. W pierwszym z kościołów obchodzoną by-

ła pamiątka przeniesienia z Pragi statui Matki Boskiej Loretańskiej. — W kaplicy konfraterni literackiej przy kościele archi-katedralnym i metropolitalnym św. Jana, wotywa odprawiona była przez ks. Kucharskiego z wystawieniem, podczas której chór amatorów wykonał mszę Chwaliboga. Następnie w tymże kościele sumę celebrował ks. kanonik Działkowski, kazanie miał ks. Skrzypkowski; artyści i chóry konserwatorium muzycznego wykonali mszę Moniuszki, na graduale „Salve Maria” Mercandantego, solo sopran odśpiewała panna Lutz; śpiewami dyrygował profesor Roźniński. — Wczoraj, we wszystkich kościołach, święcone były ziola, zboże, owoce i inne płody ziemi, od których to ceremonij, uroczystość wczorajsza zwana jest dniem Matki Boskiej Zielnej. — Dziś w kościele św. Krzyża, odbyła się benedykcja wyrestaurowanego ołtarza św. Rocha.

Φ.
* (Konkurs strzelniczy). Wczoraj, jak donosiliśmy, o godzinie 1 1/2, z południa, w strzelnicy w ogrodzie Saskim odbyło się rozdanie nagród zwycięzcom w konkursie strzelniczym, rozpoczętym d. 20 lipca (1 sierpnia) r. b. Klub myśliwych, który urządził ten pierwszy konkurs, nie myśli ograniczyć się na nim i zamierza otworzyć w październiku nowy konkurs, z większymi nagrodami, ale i pod surowszymi warunkami. — Klub otrzymał właśnie z zagranicy trzy karabiny: dwa systemu iglicowego, a jeden systemu Roux, które bezzwłocznie oddane będą do użytku publicznego.

* (Kurjerek miejski). Przenajpogodniejsza aura, towarzyszyła wczorajszej niedzieli, od początku do końca! To też trudno opowiedzieć jaki ruch, jakie życie panowały przez cały ten dzień odpustowo-święteczny, i w samym mieście i na jego spacerowych krańcach. Przed południem, najprzód kościoły przepełnione były tłumami pobożnych — następnie, modniejsza część ich udała się na przedobiadową, tradycyjną już poniekąd, wycieczkę czy defiladę po aleach Saskiego ogrodu, głównie zaś po wielkiej i po tak zwanej „alei westchnień” w kierunku pompy idącej; aleja ta, zdawna już otrzymała to poufne miano, podobno z powodu, że na jej ławeczkach siadały a może i siadają dotąd, czule pary wdychające do sentymentalnych przygód — czy to

— Mnóstwo osób wybrało się już dnia poprzedniego do Częstochowa na odpust — wczoraj zaś od samego rana znaczny kontyngens spacerujących udał się do bliższych okolic Warszawy na tę piękną „sierpniówkę,” która tyle chybionych majówek zastąpić mogła — szczególnież też Saska Kępa, ta Amfitryta wiślana, tak podobna do wsi, choć jest tylko ogromną, czysto warszawską kolonią, roila się przez dzień cały, do późnej nocy od tłumy wesołych świąteczników i świątecznic — a po wszystkich kolonjach słyhać było muzykę, przy której tańczono do woli.

Modniejsza część warszawian, zwróciła się w zwykłym swych spacerów kierunku i podążyła ku alei belwederskiej. Nie dziw przeto, że masy osób zgromadziły się w wieczorowo-letnim salonie Warszawy, to jest w Dolinie Szwajcarskiej, na koncert orkiestry Bilsego i na słodczyce Loursowskiego bufetu. Gościom przybywającym wczoraj do „Doliny,” rozdawano drukowane ogłoszenie od p. R. Schmidta, założyciela zakładu rękodzielniczo-przemysłowego dla kobiet. Zakład ten, tak pożyteczny i pełen przyszłości, obchodzić będzie swoją inaugurację w przyszły czwartek, o godzinie 1-ej z południa, w lokalu na Nowym Świecie, pod Nr. 33 nowym. Ale i ogród botaniczny, ulubiony od słowików wiosennych i od pięknych Rusalek warszawskich, przynęcił mnóstwo osób, które tak rade oddychają tam wonią cudnych róż, jeszcze kwitnących! Rozumie się, że i parkowi łażeniowskiemu nie brakło na powozowych i pieszych gościach — park ten, utrzymany w wzorowym porządku i przyozdabiany ciągle przez arcystaranny zarząd, nigdy nie przestanie być ulubionym miejscem dla osób pragnących cienia, woni i czystego powietrza.

— A jakże wdzięczne być musiały wczorajszej pogodzie, ogródkowe teatrzyki tutejsze! Każden z nich napełnił się widzami — słuchającymi piosnek, wielbiącymi choreograficzne ekspresje... i pijącymi habercbuszowskiego bawara! Nawet i skromny teatrzyk w Pragskiej Wenecji, miał znaczną liczbę gości, którzy przybyli tam posileni ogromnymi rakami z „pod Raka,” sąsiadującego z nim tak blisko! Dopełnimy tego obrazu wspomnieniem „Prado,” gdzie i wczoraj wieczorem licznie zebrana publiczność przy odgłosie wojskowej muzyki, blasku ogni bengalskich i fajerwerków, przechadzała się i bawiła ochoczo — a dziatwa jeżdżąca na kucyku i osiołku, przyniosła spory dochód ubogim.

— Taką była wczorajsza, świąteczna fizjognomja Warszawy — a dla dopełnienia jej wesołego rysu przyczynili się jeszcze pp. Simon i Stecki, dwaj znani powszechnie pracownicy w winnicy... p. Flatau'a, którzy obecnie założywszy interes na własną rękę, wyprawili sutą inaugurację swojego handlu otworzonego w domu p. Istomina na Nowym Świecie, w lokalu po Szubie odziedziczonym. Gastronomiczna ta uroczystość, skropiona obficie winem, brzmiała wymownymi toastami, zakończyła się ofiarą 25 rubli na ubogich przez nowo osiedlonych kupców, które dopełnione przez obecnych, utworzyły sumę 40 rs., złożoną w ręce redaktora Kurjera Codziennego, do podziału wedle uznania.

— Teatr, w dzień tak pogodny, nie mógł być napełnionym — przybył tam jednak znaczny kontyngens amatorów choreografji, ażeby przyklaszkować starannemu zawsze i rosnącemu ciągle w potęgę i biegłość, tańcowi p. Kowalskiej, która wczoraj w „Hrabinie d'Egmont występowała. W Rozmaitości dają dziś „Dożywocie,” w którym rolę Łatki przedstawi zapowiedziany już przez nas debiutant p. W. Krogulski. Wielką pracę, niepospolitą zdolność i dobry kierunek widzieliśmy dotąd w grze p. Krogulskiego i dla tego jak najlepiej o jego przyszłości wróżymy.

— Od trzech dni powietrze znowu się ogrzewa, dziś rano termometr wskazywał 13 stopni ciepła.

Al.

Φ.
* (Spacerujemy koleją żelazną). Mimo kontyngensu pobożnych pielgrzymów, których Warszawa w niezwyczajnej cyfrze 2,293 osób dwoma ekstrakugami wyprawiła onegdaj na odpust Wniebowzięcia Matki Boskiej do Częstochowa, wczoraj pociągami spacerowymi wyjechało do Skierniewic i stacji pośrednich osób 1,133, z których część znaczna wysiadłszy na stacji Grodzisk, udała się pieszo na odpust do Rokitna.

Φ.
* (Tydzień handlowy). Dnia 2 (14) sierpnia. Targi zagraniczne w ubiegłym tygodniu cieszyły się dość znacznym ożywieniem, przy cenach mocnych i w niektórych razach podnoszących się. W Londynie ceny pszenicy przy licznych żądaniach podniosły się o 2 szylingi na kwarterze. W Berlinie tendencja cen żyta również była ku podniesieniu. Na targu gdańskim ceny pszenicy znacznie podniosły się — o 20 florenów na łuszczie; obroty z tego powodu były utrudnione, gdyż kupujący nabrali pojęcie wyczekującą. Żyto również było bardziej poszukiwane i wyżej płacone, lecz tylko na rachunek konsumcyjny; zakupy znaczniejsze nie miały miejsca. Ceny mąki w Paryżu od dwóch tygodni stopniowo się podnoszą, podwyżka wynosi do 4 franków na worku. Na targu naszym dowozy pszenicy były szczupłe; kupowano tylko na potrzebę konsumcji miejscowej. Płacono za ziarno wyborowe wagi wyższej do 255 funtów rs. 7 kop. 86 — rs. 8, za ziarno dobre wagi zwyczajnej rs. 7 kop. 20 — rs. 7 kop. 65, za gatunki średnie rs. 7 — rs. 7 kop. 5; za ordynaryjne rs. 6 kop. 50 — rs. 6 kop. 75 za korzec. Żyta dowozy były tylko średnie; w początku tygodnia ceny doznały znacznego obniżenia; płacono bowiem za najlepsze gatunki rs. 4 kop. 70, w następstwie zaś przystąpienie do zakupów przez liwerantów, oraz wiatr wywołujący czynność wiatraków, przyczyniły się do wywołania tranzakcji i polepszenia cen. Płacono za dobre ziarno do użytku piekarzy rs. 4 kop. 80 — rs. 4 kop. 90, za ordynaryjne rs. 4 kop. 50 — rs. 4 kop. 57 1/2. Na dostawę późniejszą płacono rs. 4 kop. 65 — rs. 4 kop. 72 1/2 za korzec. Jęczmień świeży czterorzędowy pokazał się już na targu; płacono rs. 3 kop. 50 — rs. 3 kop. 60; dwurzędowego jeszcze nie zwieziono. Owsa świeżego dowozy bardzo znaczne, skutkiem czego ceny niższe o 60 kop. W ostatnich dniach płacono rs. 2 kop. 25 — rs. 2 kop. 40. Interes był ożywiony. Grochu nie było na targu. Rzepak płacony był od rs. 9 — rs. 9 kop. 60; rzepik rs. 7 kop. 50 — rs. 7 kop. 80. Mąka podniosła się w cenie o kop. 50, czyli kop. 10 na pudzie. W okowicie usposobienie ciągle mocne; podwyżka tygodniowa wynosi 2 kop.; płacono rs. 1 kop. 18 — rs. 1 kop. 20. Cukier. W ubiegłym tygodniu sprzedano do Cesarstwa kilkaset beczek różnych gatunków po cenach wszelako obniżonych. Na potrzebę miejscową płacono: za Sanniki, Gózków i Ostrów po rs. 4 kop. 15 — rs. 4 kop. 20; za Hermanów rs. 4 kop. 10; za Łyżkowie i Majerhoff po rs. 4 k. 05; za Dobrzylin, Elżbietów, Leonów i Konstancję po rs. 3 kop. 97 1/2 — rs. 4; za Rytwiany i Leśmierz po rs. 3 kop. 90; za mączkę w kawałach i piasek rs. 3 kop. 90 — rs. 3 kop. 95 za kamień 24-funtowy. Łoju sprzedano w tym tygodniu do wywozu zagranicę około 1,000 pudów, płacono rs. 5 kop. 85; tu w miejscu nie było żadnych obrotów. Lnu wysłano również do Wrocławia 600 centnarów, za który płacono rs. 4 kop. 10 za pud. (*Gaz. Handl.*)

* (Wypadki miejskie). W dniu zaonegdajszym, w cyrkule Sobornym, w domu pod Nr. 556, Hersz Brynstein, czeladnik ślusarski, nagle zmarł. — W cyrkule Wolskim, Michał Błoński, stróż domu pod Nr. 950, oddający się nałogowo pijaństwu, zachorował i po odesłaniu go w

dnia zaonegdajszym do szpitala Ewangelickiego, wkrótce umarł. O wypadkach tych sąd zawiadomiony został. — W domu pod Nr. 3100, przez oderwanie zamku od sklepu starozakonnego Lewy Pejzaka, skradziono różne towary welniane i płócienne, na sumę rs. 800. Śledztwo zarządzono.

* (Podróż Ich Cesarskich Mości i Najdostojniejszych Osób). W *Ruskich Wiedomościach* podają następujące szczegóły o odjeździe Najjaśniejszego Pana z Moskwy do Krymu: Około godziny 9-ej wieczór, 27 lipca, z powodu obchodu dnia urodzin Najjaśniejszej Cesarzowej, ulice były uilluminowane tarczami, różnokolorowemi latarniami i kagańcami. Szczególniej dobrze uilluminowane były te z nich, któremi miał przejeżdżać pojazd Najdostojniejszej rodziny do dworca drogi żelaznej moskiewsko-kurskiej. Różnokolorowe latarnie i lampy, flagi i tarcze z wyobrażeniem cyfr Ich Cesarskich Mości spotykano na każdym kroku; ale wszystko to nikło w obec oświetlenia stacji drogi żelaznej moskiewsko-kurskiej, około której zgromadziły się ogromne tłumy ludu, oczekującego przybycia Dostojnych podróżnych. Fasada przodowa tej stacji, obstawiona od góry do dołu lampionami, przedstawiała w całym tego słowa znaczeniu, jedną masę ognia, z po za której pięknie i żywo odbijało się sześć transparentów gazowych z olbrzymią tarczą w pośrodku. Tylna część dworca była ubrana różnokolorowemi balonami, rozwieszonymi w formie girland, i obstawiona na platformie drzewami i kwiatami. W pokojach cesarskich również rozstawione były przepyszne kwiaty, a po ścianach rozwieszone były girlandy z kwiatów. Cały dworzec był zasłany sukniem czerwonym, z wyjątkiem pokojów cesarskich, gdzie były rozesłane kosztowne kobierce. Nasyłka drogi, po obu stronach, oświetlona była lampionami, a wprost naprzeciw stacji widać było piękną iluminację fabryki gazowej, w której górnej części urządzonej była olbrzymia iluminacja gazowa. Około godziny dziesiątej wieczór, Najdostojniejsza rodzina raczyła przybyć na stację i została powitana u wejścia przez władze miejskie i główną zwierzchność drogi żelaznej moskiewsko-kurskiej. Po wysiadzeniu z powozu, Najjaśniejszy Pan i Najjaśniejsza Pani raczyli się zatrzymać w przysionku i łaskawie powitać lud. Po upływie dziesięciu minut Najdostojniejsza Rodzina weszła do przeznaczonych dla niej wagonów i pociąg ruszył w drogę, przeprowadzany głośnie krzykami „hura”.

* (Przyjazd J. C. W. Księcia Konstantego do Korfu). Do *Moskiew. Wiedom.* piszą z Korfu, że w tych dniach spodziewany tam jest Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz, na chrzest nowonarodzonego księcia Jerzego. Korweta *Askold* wypłynęła już z przystani Korfu na spotkanie Jego Cesarskiej Wysokości.

* (Odwiedziny w Osborne). W *Daily News* piszą: D. 24 lipca (6 sierpnia) Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Marja Mikołajówna i Jego Cesarska Wysokość Książę Sergjusz Maksymiljanowicz Leuchtenbergski, odwiedzili najjaśniejszą królową Wiktorję w Osborne, gdzie śniadali wraz z rodziną królewską.

* (Międzynarodowy dziennik towarzystw pielęgnowania chorych i rannych wojowników). *Gon. Rzqd.* piszą: Postanowieniem byłej w Berlinie w miesiącu kwietniu międzynarodowej konferencji reprezentantów różnych krajów i stowarzyszeń, dla wspierania chorych i rannych na wojnie, włożone zostało na komitet genewski wydawanie „Dziennika międzynarodowego”, mającego służyć za organ pośredniczący pomiędzy wszelkimi ustanowionymi w tym celu towarzystwami i komitetami. Podług zakomunikowanego tutaj szemu głównemu zarządowi towarzystwa opieki nad rannymi i chorymi wojskowymi programu, pomieniony dziennik wydawany będzie w Genewie pod tytułem: „Bulletin international de secours pour les blessés militaires”, w trzech zeszytach rocznie, wraz z osobnym przy każdym zeszycie dodatkiem ogłoszeń. Dziennik ten obejmować będzie wiadomości o czynnościach towarzystw i centralnych komitetów, o organizacji i składzie tychże, o przedmiotach dotyczących stanu sanitarnego, o dobroczynnych stowarzyszeniach założonych w jednakowym z pomienionymi towarzystwami celu, o różnych kwestjach ulegających rozbirowi i rozstrzygnięciu, o wynalazkach i nowych sposobach niesienia ulgi ranionym na wojnie, o nowych dziełach i broszurach w tym przedmiocie i t. d. Główna dyrekcja towarzystwa opieki nad rannymi i chorymi wojskowymi, zwracając uwagę czytelników *Gonca Urzędowego* na ten pożyteczny dziennik, nadmieniam, że prenumerata

takowego przyjmuje się w księgarni A. Isakowa (w Gościńnym Dworze) po 2 rsr. 70 kop. rocznie.

* (Kolej żelazna warszawsko-terespolska). *Gazeta Birz. Wied.* donosi: Prezes dyrekcji kolei żelaznej warszawsko-terespolskiej, na ogólnym zgromadzeniu akcjonariuszów tej kolei oświadczył, że rok 1868 jest pierwszym rokiem ruchu na całej rozciągłości kolei warszawsko-terespolskiej, a zatem nie można było się spodziewać w tym roku świetnych rezultatów; wszelako czysty dochód tej kolei przeszedł wszelkie oczekiwania. Rząd zatwierdził w zasadzie budowę dwóch nowych gałęzi tej kolei, jednej do Berdyczowa a drugiej do Smoleńska. Dochód tej kolei w roku 1868 wynosił 545,497, a rozchód 415,686 rsr. Dochód więc przewyższa wydatki o 129,811 rsr. Na opłatę zagwarantowanego procentu i umorzenia kapitału potrzeba 629,780 rsr.; a zatem rząd ma dopłacić za rok 1868, 499,780 rsr. w biletach kredytowych, czyli 416,483 monetą brzęcząca.

KORESPONDENCJA DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Lwów, 9 sierpnia.

Ciekawem jest pismo, którem hr. Agenor Gołuchowski motywuje przed wydziałem krajowym złożenie mandatu poselskiego. Pan hrabia jest za wysłaniem delegacji. Przerzucenie się sejmu na drogę opozycji biernej nazywa polityką zgubną. Pan hrabia nie przyznaje obowiązującej mocy uchwały zgromadzenia na podwórzcu ratuszowem, tembardziej że przeszło 1,200 wyborców przeciw tej uchwale zaprotestowało, a przecież mimo tego składa mandat... Jest w tem taka sama loika jak w rezygnacji ks. marszałka, który dotąd marszałkuje i na sejmie marszałkować będzie.

Jednocześnie z Gołuchowskim złożył mandat poselski i Dubs, którego zaskarżono do sądu karnego o przewiezienie znaczniejszej sumy bo 30,000 złr. wynoszącej z majątku Lewkowicza. Śledztwo dopiero wykaże czy skarga nie jest oszczerstwem spowodowanym niechęcią polityczną...

Przywrócenie porządku nabojami, jak mówiono ślepiemi, podczas bójk na Krakowskim-Przedmieściu między pijanymi żołnierzami a żydami, odniosło już ten skutek, że trafiona takim nabojem najspokojniejsza spektatorka z okna drugiego piętra, przed kilku dniami w szpitalu umarła.

Arcyksiążę Albrecht nie przyjechał jak spodziewano się, do Lwowa, lecz wrócił z Krakowa, gdzie odbył przegląd wojska, do Wiednia.

Ministerstwo wydało dwa ważne rozporządzenia, któremi władzę biskupów i przełożonych klasztorów nad podwładnym mu duchowieństwem i służącymi bezwzględne posłuszeństwo zakonnikami zupełnie złamało. Następstwem tych rozporządzeń będzie zupełne rozprzężenie skostniałej hierarchji.

H.

* (Praca czy walka?). Pod tak napuszonym tytułem zamieszczony jest w ostatnim numerze zurichskiej *Niepodległości* artykuł traktujący o Polsce, z powodu rozesłanego przez „ligę pokoju” okólnika, i zdania o polskich dążeniach jakiegoś dwutygodnika brukselskiego, niewymienionego z nazwiska. „Liga pokoju”, jak wiadomo, dążąca do osiągnięcia swego celu za pomocą dźwięku, słowa, zebrań publicznych, zgromadzeń ludowych i osobistej pracy każdego obywatela oddzielnie, naznaczyła trzeci swój kongres na dzień 29 sierpnia r. b., przyczem postanowiła pomiędzy innemi, traktować i sprawę wschodnią. Na mocy chorobliwego łudzenia się, jakoby ze wszystkimi wypadkami w świecie, jawnie lub tajnie złączone były interesa polskie, *Niepodległość* usiłuje przekonać „ligę pokoju”, że cała kwestja wschodnia mieści się w kwestji polskiej i uprzedza wspomniane koncyljum, aby przy przyszłym roztrząsaniu kwestji wschodniej nie trzymało się kierunku, w jakim postępuje dwutygodnik brukselski. Dla większej dobitności, zurichski organ emigracji przytacza z niego, godny pod wieloma względami uwagi, następujący wyjątek: „Zachowaliśmy dla Polski bolesne żale, należne niepotrzebnemu męczeństwu. Zapewnie, byłibyśmy bardzo szczęśliwi widząc Polskę odradzającą się z własnych popiołów. Atoli niespodziewamy się tego. Na miejscu dawnej Polski mogłaby urządzić się nowa. Na to jednak potrzeba aby pierwiej do reszty skołała Polska starożytna, Polska katolicka, wojskowa, feudalna. Gotowimy dowieść, że Polska powinna była umrzeć, wiemy też jak mogłaby odżyć. Zmartwychwstanie nie może mieć miejsca na drodze gwałtu.... wymaga ono nawet i przedewszystkiem, aby polacy przestali nienawidzić rosjan. Jeżeli odzyskanie niepo-

dległości Polski spoczywałoby miało jedynie na sile oręża, wszelka nadzieja dla polaków byłaby straconą”. Łatwo zrozumieć, jak odpowiedziała na tę rozumną radę *Niepodległość*, organ koterji żywiącej wstręt do pracy i spokojnego obywatelskiego doskonalenia się, a marzącej przeciwnie o orężu i fantastycznej walce. „Bóg zapłać wam za sympatję”... odpowiada w swym organie emigracja, — „ale nauki my waszej o Polsce katolickiej, wojskowej, feudalnej i t. d. nie potrzebujemy”. Zwracając się potem do „ligi pokoju”, wspomniona gazeta radzi jej głębiej się wkopać we wnętrze Polski, której wcale o pokój nie idzie. I tak, choć w artykule nie ma odpowiedzi wprost na postawione w tytule pytanie, lecz takowa wynika sama przez się z wywodów emigracyjnej loiki. A czyż może być w emigracji bardziej uzmysłowione stanowisko względem kwestji, kiedy ona, zastygłszy w swym chińskim kataklyzmie, nie zdolna jest nauczyć się niczego, dla zrozumienia nowożytnych potrzeb cywilizacji. (*Warsz. Dniw.*)

Austria i Ziemia słowiańska.

* (Delegacje). Po trzydniowej dyskusji delegacja austriacka ukończyła roztrząsanie budżetu wydziału spraw zagranicznych. Trybuny były w dniu 11-m b. m. nie bardzo napełnione, widocznie więc zainteresowanie publiczności wyczerpało się przy poprzednich posiedzeniach. Mimo to wszakże posiedzenie w dniu pomienionym, przedstawiało epizody godne uwagi. Rozprawy dotyczyły najprzód wydatków na konsulaty, w którym to przedmiocie były minister handlu i wice-admirał baron Wüllerstorff miał ciekawą mowę, domagając się głównie ustanowienia konsulatu w Suezie, jako w przyszłości najważniejszym punkcie handlowym przy morzu Śródziemnym. P. Wüllerstorff, równie jak zabierający po nim głos dr. Neumann, przemawiali daleko nader stanowczo przeciw temu, iżby kupcy, a szczególnie obcej narodowości, konsulami mianowani byli. Ważnemi co do zasad były następujące potem rozprawy w kwestji, czy podatek dochodowy stowarzyszenia Lloydów ma być uważany za specjalnie austriacki czy też wspólny dochód, do 30 procentów którego węgry pretensje rościłyby mogli. Delegacja austriacka utrzymuje pierwsze, zgodnie z uchwałą rady państwa, delegacja zaś węgierska wychodzi z innego stanowiska, a decyzja może być osiągnięta jedynie przez wspólne głosowanie obu delegacji. Po raz to pierwszy dopiero chwycą się tego środka, którego rezultat zresztą nie jest wątpliwy, gdyż książę Jabłonowski oświadczył dziś w imieniu delegowanych polskich, iż w tym razie, idąc za swem wewnętrznym przekonaniem, z Węgrami głosować będą. Delegowani niemieccy byli widocznie zdziwieni oświadczeniem Jabłonowskiego, a perspektywa doznania porażki przy pierwszym wspólnym głosowaniu, osłabi znacznie u niego zamilowanie dla instytucji delegacji. Trzecim ciekawym epizodem rzeczonoego posiedzenia był przedstawiony w końcu przez gubernatora banku Pipitz'a wniosek, iżby ministerium państwa zwróciło uwagę ministrów skarbu w obu połowach państwa, na nagłość środków, któremiby położono tamę chwiejności waluty. Zgromadzenie w pierwszej chwili niewiedziało co ma począć z tym wnioskiem, gdyż takowy właśnie nie zostawał w związku z roztrząsanym poprzednio budżetem ministerstwa skarbu państwa, a wielu z obecnych nie mogło sobie zdać sprawy co do kompetencji delegacji w roztrząsaniu wniesionej kwestji. W takim kłopotcie wreszcie uchwalono wniosek podać do druku i zamieścić na porządku dziennym najbliższego posiedzenia. Ciekawem będzie dowiedzieć się, czy rzeczywiście nie podniosą się głosy przeciw kompetencji delegacji w rozwiązaniu kwestji waluty. W żadnym razie nie istnieje organ, do którego by wyistosowywane być mogły ewentualne tego rodzaju wnioski, gdyż zakres działania wspólnego ministerium państwa jest tak szczupły, iż takowe pod żadnym pozorem nie może się mieszać w kwestję waluty, a znowu delegacje nie powinny wchodzić z ministerstwami krajowemi w żadne układy co do kwestji, które dotyczą interesów ogólnych. P. Pipitz zatem wnioskiem swym dał inicjatywę nie tylko do roztrząsania kwestji waluty, ale i szeregu kwestji politycznych, których rozbiór w delegacjach rady państwa nie wszędzie obojętnie widzianym będzie. (*Nordd. A. Z.*)

* (Zmiany ministrów). Jakkolwiek minister wojny baron Kuhn spodziewa się dojść do ładu z delegacjami w przedmiocie swego budżetu, jednakże zagraża mu podobno niebezpieczeństwo z drugiej strony. Jeden z dzienników w Gratz wychodzących donosi, iż potężne i posiadające wpływ stronnictwo, postanowiło, zaraz po załatwieniu bu-

dżetu wojskowego, poruszyć wszystkie sprężyny dla usunięcia ministra wojny, gdyż zaczyna on być niebezpiecznym dla tradycji armii cesarskiej przez swe środki reformatorskie. Podług wspomnianego dziennika pomyślano już i o jego następcy. Ma nim być generał Maroicicz. Inne stronnictwo, również nie bez potęgi i wpływu, klerykalne, postanowiło sobie znowu za zadanie nie tylko usunięcie jednego ministra ale całego ministerstwa. Dnia 10-go i 11-go odbyły się wielkie zgromadzenia klerykalnych w Gmunden, na których wyraźnie wskazano ów cel jako zadanie stronnictwa. Zgromadzenie było nader liczne, a zebrało się na takowe również wielu członków arystokracji jak i licznych uczestników z innych klas społeczeństwa. Rozprawy zagajone zostały przez biskupa Rudigera z Linz, i on to w swej mowie nadmieniał, iż wszyscy dobrze myślący powinni dążyć do tego, aby prawdziwych katolików dać cesarzowi na doradców. Inni mówcy, mianowicie hrabia Braudis, rozwijali jeszcze dalej tę myśl, a że w Wiedniu pomimo pewności siebie, jaką starają się okazywać w obec agitacji klerykalnej, nie są bardzo zadowolonymi, to dowodzą piorunujące artykuły, z jakimi występują organa ministerjalne przeciw gnundeńskiemu zgromadzeniu katolików. (Nordd. A. Z.)

* (Stowarzyszenia katolickie). W Austrii trwa ciągle agitacja przeciwnych sobie stronnictw. Uzyskała ona znowu znaczny impuls przez zebranie katolickich stowarzyszeń górnej Austrii, odbytej 10-go b. m. w Gmunden, w pobliżu Ischl. Na tem zgromadzeniu, które zjednoczyło wybór klerykalnych przeciwników teraźniejszej konstytucji austriackiej, miano nader silne mowy przeciw kilku najgłówniejszym jej punktom. Biskup Rudigier, niepoprawiony przez proces, jaki ściągnął na siebie swym listem pasterskim, mianował małżeństwo cywilne jako: „instytucję niżej od prostytucji stojącą, otwierającą swobodnie wrota chuciom zmysłowym”. Stowarzyszenia katolickie mają dążyć do rewizji grzesznych praw z 25 maja i 31 grudnia 1868 r., gdyż jeśli mowa jest o rewizji konkordatu, wówczas i stronnictwo kościelne ma prawo przemówić o rewizji ustawy. Również i przeciw prasie, mówcy na zgromadzeniu dali słyszeć silne zarzuty. Dążenie jego koncentruje się w wspólnych jak wykazywał biskup Rudigier usiłowaniach, „aby postawić innych doradców przy osobie monarchy”. (Nordd. Allg. Ztg.)

* (Nadzór klasztorów). Postanowienia rządu co do nadzoru klasztorów, o których wspominaliśmy niedawno, znalazły w całej prasie, z wyjątkiem naturalnie organów rządowych, taką krytykę, iż ministrowie uważali za konieczne zapowiedzieć dalsze reformy w prawodawstwie dla klasztorów. Obecnie więc czynią nadzieję publiczności, iż na przyszłość zakony duchowne będą uważane i traktowane tak jak wszystkie inne stowarzyszenia. Przy bliższem rozpatrzeniu wszakże, zapewne prawo, którego opracowaniem zajmują się prawdopodobnie w ministerstwie spraw wewnętrznych, przybierze nieco łagodniejszą dążność względem klasztorów, gdyż po komplementach jak od dwóch dni sypały się ze stołu ministerjalnego w delegacji państwowej dla kurji rzymskiej, nie można przypuszczać, iżby urzeczywistniony został tak radykalny środek jak jest zapowiadany. (Nordd. A. Z.)

* (Namiestnictwo w Galicji). Zdaje się, że wkrótce potrzeba będzie postanowić coś ostatecznego co do obsadzenia posady namiestniczej w Galicji, gdyż wzburzenie nowej prowincji ciągle wzrasta. Od czasu jak hr. Gołuchowski ogłosił swe pismo do wzyborców, w którym tak gorąco przemawiał za reprezentacją Galicji w radzie państwa, t. j. za przyłączeniem się Polaków do konstytucji grudniowej, rząd podobno znowu zwrócił swe oko na owego męża stanu, który już w tyłu siodłach siedział, ale hrabia Gołuchowski niezawodnie straciłby resztę sympatii swych spółziomków, gdyby się zdecydował raz jeszcze stanąć na czele administracji Galicji pod ministerstwem Giskra-Herbst. Ministrowie wprawdzie niepowinni w tem widzieć żadnego powodu do zaniechania swego wyboru, gdyby takowy rzeczywiście miał paść na hr. Gołuchowskiego. (Nordd. A. Z.)

* (Uroczystość Józefa). Zdaje się, iż istnieje zamiar i w Morawji podżegać Niemców i Słowian do otwartych kroków nieprzyjacielskich przeciw sobie. Dnia 29-go sierpnia ma się odbyć w pobliżu Brünn tak zwana uroczystość Józefa, na pamiątkę owej chwili w życiu cesarza Józefa II, kiedy ten podróżując przez Morawje, wziął od orzącego wieśniaka cugle w rękę i sam przeorał kilka skib, aby okazać swe poszanowanie dla rolnictwa. Z przygo-

towań wszakże do uroczystości daje się spostrzegać, iż takowa ma mieć na celu narodową demonstrację niemiecką, a na to nie pozwoli zapewne słowiańska ludność wiejska, znajdująca się w przeważnej większości. (Nordd. A. Z.)

* (Zaburzenia). W Trjeście 10-go b. m. miały miejsce znowu wielkie zaburzenia, które o ile się z pozorów zdaje, spowodowane zostały odbywanem właśnie losowaniem do służby wojskowej; po za którym jednak równie jak po za zamieszkami z 1-go b. m., domyśla się można włoskiego stronnictwa czynu. W ogóle demonstracje w duchu połączenia Trjestu z Włochami stają się coraz częstszymi w pomienionem mieście; władze nie śmiały rozwijać istotnej energii, aby nie drażnić opinii publicznej we Włoszech, a najwymowniej za niezmiennością położenia przemawia okoliczność, iż kierujący namiestnictwem, generał Möring, natarczywie prosił o uwolnienie go od tej posady.

Francja

* (Posiedzenia senatu i poprawki). Podczas, kiedy komisja senatu francuzkiego, której przedstawiono do roztrząśnienia zmiany w konstytucji zaprowadzić się mające, mianowała już swego sprawozdawcę w osobie p. Devienne, co do terminu, w którym też komisja ukończy swe prace, panuje jeszcze zupełna niepewność. To jest tylko niezawodne że termin ów jak najdalej odroczyć trzeba, gdyż komisja poddaje projekt nader dojrzałej rozważce. Tak jak poprzednio co do artykułu 2-go, dotyczącego odpowiedzialności ministrów, tak teraz co do artykułu 5-go odnoszącego się do rozszerzonych atrybucji senatu, komisja jeszcze się ostatecznie nie zgodziła i decyzję odroczyła do dalszych posiedzeń. Praca komisji przedłuża się także przez to, iż do przedyskutowanych już artykułów ciągle wnoszone są nowe poprawki. Z najnowszych poprawek wspomnieć należy o dwóch, z których jedna domaga się dla senatu inicjatywy w prawodawstwie, takiej jaka jest zapewnioną w projekcie cesarzowi i ciału prawodawczemu, a druga tworzy niejako dopełnienie tamtej, pragnąc w zamian za ową atrybucję udzieloną senatowi odjąć radzie stanu uczestnictwo nawet doradcze, w redagowaniu praw. (Nordd. A. Z.)

* (Poprawka). Paryż, 12 sierpnia. Dziś komisja senatu zastanawiała się nad poprawką p. Sartiges, proponującą w razie odrzucenia przez senat prawa uchwalonego przez ciało prawodawcze, utworzenie komisji mieszanej z senatorów i deputowanych dla załatwienia sporu. (Cor. Hav. Bul.)

* (Prace komisji senatu). Paryż, 13-go sierpnia. Ożywione rozprawy wczorajsze, o których mówi *Constitutionnel*, dotyczyły prawa poprawki. Niektórzy członkowie komisji proponowali wykonanie tego prawa w granicach nakreślonych przez uchwałę senatu. Według twierdzenia *Constitutionnela*, zawdzięczać należy p. Rouherowi zwycięstwo zasady liberalnej, wprowadzonej przez nową reformę. — Hr. de Ségur d'Aguesseau przedstawił dziś komisji poprawkę żądającą przywrócenia adresu. Senator ten zaproponował również zniesienie uchwały senatu z d. 18-go lipca 1866 r., zabraniającej rozpraw nad konstytucją. Żąda on, ażeby rząd albo zgodził się na szanowanie uchwały senatu, jeżeli ten akt zostanie zatwierdzony, albo też przystał na powtórne jego przedstawienie, jeśli nie zostanie uwzględniony. — Komisja senatu oświadczyła się już stanowczo co do następujących punktów projektu uchwały senatu: 1. przyjęła samą zasadę uchwały senatu; 2. przyjęła artykuł rozdziałający inicjatywę prawodawczą pomiędzy cesarza i ciała prawodawcze; 3. przyjęła odpowiedzialność ministrów; 4. odrzuciła niezgodność-obowiązków ministra z mandatem deputowanego; 5. przyjęła wybór prezesa przez izbę; 6. przyjęła prawo poprawek; 7. przyjęła prawo interpelacji; 8. przyjęła artykuł dotyczący konieczności zatwierdzenia taryf celnych i traktatów pocztowych. Komisja zastrzegła sobie tylko zredagowanie artykułu 2-go dla lepszego określenia odpowiedzialności ministrów, jak art. 5-go, co do składu i atrybucji senatu. Odrzuciła zaś inicjatywę praw stanowionych przez senat; zniesienie odpowiedzialności ministrów, proponowane w drodze poprawki; zatwierdzenie przez cesarza wybranego przez izbę prezesa; utworzenie drugiej izby prawodawczej, uchwalającej i rozstrząsającej prawa w ten sam sposób jak izba deputowanych. Okazuje się z tego, że komisja przyjmując zasady uchwały senatu, odrzuciła wszystko to, coby uważane być mogło za ograniczenie, i że zastrzegła sobie wszelką na przyszłość rozciągliwość. (La Fr.)

* (Amnestja). Jeden z korespondentów paryskich wspominał niedawno, iż w łonie ministerstwa

francuzkiego panuje niejaka opozycja przeciw warunkowej amnestji, a mianowicie ze strony dawniejszych ministrów, którzy są zdania, iż przez to przybędzie do kraju żywił podżegający nowozaledwie co uspokojone wzburzenie stronnictw. W obec tego dziwnem jest, iż *Public*, który uważają za organ owej dawnej frakcji w ministerstwie, podaje na czele swego numeru z d. 14-go b. m. artykuł, przemawiający dość energicznie za udzieleniem zupełnej amnestji. Dzień imienin Napoleona, przypadający 15-go b. m., zapewne rozjaśni tę sprzeczność. (Nordd. A. Z.)

* (Generał Calonge). Paryż, 12 sierpnia. Generał Calonge, były minister stanu królowej Izabeli, opuścił dziś rano Paryż, udając się w Pireneje. (La Fr.)

Hiszpanja

* (Wypadki w Hiszpanji). Korespondencje z Hiszpanji ciągle są z sobą sprzeczne. *Ajencia Havana* zapewniała, że kortezje hiszpańskie przy pierwszym swoim zgromadzeniu zajmą się przedewszystkiem kwestją wyboru monarchy; *Correspondencia d'Espagne* nie sądzi, ażeby wiadomość ta była uzasadnioną. Dodaje ona, że wybór monarchy nie jest rzeczą nagłą, i że zresztą nie ma żadnego niebezpieczeństwa z przewłoki, gdyż rząd tymczasowy istnieje już jedenaście miesięcy, a nic nie stało się złego. (La Patr.)

Grecja

* (Izba grecka). Minister finansów przedstawił izbie greckiej budżet na r. 1870; dochody obliczone zostały na 34,000,000, a wydatki na 33,750,000 drachm. Rozpoczęły się rozprawy nad adresem. Opozycja zaproponowała poprawkę osnowy nie bardzo uprzejmej dla wielkich mocarstw. Mowa jest w niej o słusznem niezadowoleniu narodu greckiego z rezultatów konferencji paryskiej; o jego wielkiem zasmuceniu z powodu przystania rządu greckiego na protokół, potępiający pomoc udzielaną przez Grecję walce świętej i bohaterskiej i t. d. Poprawka domaga się w końcu wotum nagany dla poprzedniego ministerstwa. Nie potrzeba mówić, że ponieważ wniosek ten dotyczył p. Bulgarisa, p. Comanduros użył z tego powodu gwałtownej swojej wymowy natchnionej współzawodnictwem. (La Fr.)

Anglja

* (Manewra floty). Rozszerzona przez niektóre dzienniki pogłoska, iż angielska flota kanałowa łącząca się z flotą Śródziemnego zjawy się pod Aleksandrią, aby wywrzeć nacisk na wice-króla Egiptu, jest widocznie zmyśloną. Zredukować ją należy do faktu, iż obie floty, stosownie do postanowienia powziętego przez rząd angielski w 1868 roku, podczas uroczystości w Portsmouth i Cherbourgu, połączą się także i w tym roku na miesiąc dla odbywania wspólnych manewrów. Jako punkt zjednoczenia obrano na ten raz Gibraltar, gdzie obie floty zjechać się mają 25-go b. m. (Nordd. A. Z.)

Ameryka

* (Kupno Kuby). Doniesienia dzienników francuzkich z Nowego Jorku zapewniają, iż rząd unji nie zaniechał myśli układania się o Kubę. Na radzie ministerjalnej odbytej 11-go b. m. uchwalono decyzją w tej kwestji odroczyć do dwóch tygodni, gdyż wkrótce oczekiwane są ważne objawienia ze strony posła unji w Madrycie, generała Sickles.

* (Stan rzeczy w Paragwaju). Z placu boju w Paragwaj otrzymujemy wiadomość przez Liverpool, dochodzące do 9-go z. m. Prezydent Lopez trzymał się jeszcze w tej porze w górach z swym małym oddziałem jazdy i około 30 działami połowemi. Twierdzenie brazylijczyków, jakoby dyktatorowi zbywało na żywności, spotyka zaprzeczenie w *Buenos-Ayres-Standard*; dziennik ten pisze tylko, iż Lopez nie ma broni i amunicji. Lopez usiłował znowu cały oddział argentyńskich żołnierzy wysadzić w powietrze za pośrednictwem torpeda, ale machina piekielna wybuchła, nie zrządziwszy żadnej szkody. Dnia 3-go lipca przybyli do Assuncion nowomianowani członkowie rządu tymczasowego z sennorem Poranhos. (Nordd. Allg. Ztg.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa,

dnia 4 (16) Sierpnia.

* (Tydzień targowy). Średnie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu upłynionym były następujące: Co do pieczywa stosownie do

deklaracji przez piekarzy magistratowi złożonych: chleba razowego funt kop. 2 1/2, pytlowego kop. 3 1/2, stołowego kop. 5, bułka za kop. 1 ważyła ordynaryjna od zoł. 12 do 16, poznańska od zoł. 10 do 13, montowa od zoł. 9 do 12. *Co do mięsa* wedle deklaracji rzeźników magistratowi złożonych: wołowego w częściach zadnich funt k. 11, w przednich kop. 10, połędwicy kop. 18, cielęciny w ćwiartkach przednich k. 9, w zadnich kop. 11, baraniny w ćwiartkach zadnich kop. 10, w przednich k. 8, wieprzowiny ze skórą kop. 12, bez skóry kop. 12, łaju funt kop. 14, sadła kop. 20, słoniny solonej kop. 21, świeżej kop. 20. *Co do nabiału*: masła świeżego funt kop. 27, solonego k. 25, śmietany kwarta kop. 25, ser krowi większy kop. 20, mniejszy k. 15, ser owczy kop. 25, jaj kopa kop. 75. *Co do drobiu*: kurczę większe kop. 25, mniejsze kop. 18, kaczka k. 45, gęś k. 75, pularda kop. 45, indyczka rs. 1, prosię k. 90. *Co do ogrodowizny*: marchwi pęczek kop. 2 1/2, buraków pęczek k. 2 1/2, rzepy pęczek kop. 2, kalarepy mendel kop. 5, szabelbonu koszyczek kop. 12, chrzanu wiązka kop. 20, pietruszki pęczek k. 8, cebuli pęk kop. 6, kartofli garniec kop. 3 1/2, strączków garniec kop. 10, rzodkwi pęczek kop. 2, kalafior duży kop. 4, kapusty włoskiej główka kop. 3, zwyczajnej kop. 4, ogórków kopa kop. 20, grzybów koszyczek kop. 25. *Co do legumin*: mąki najpiękniejszej funt kop. 8, średniej kop. 6, ordynarnej k. 4, kaszy krakowskiej kwarta kop. 11, jaglanej kop. 7, gryczanej kop. 7, jęczmiennej kop. 5, perłowej kop. 12, grochu okrągłego kop. 5, szablстого kop. 7. *Co do owoców*: wiśni czeresni funt kop. 12, gruszek pomarańczówek kopa kop. 50, winiówek kopa kop. 65, jabłek papierówek kopa kop. 45, jagód czarnych kwarta kop. 7 1/2, borówek garniec kop. 15. *Co do ryb żywych*: szczupaka funt kop. 30, karpia i lina kop. 25, leszcza i okonia kop. 22 1/2, węgorza kop. 22 1/2. *Co do ryb śniętych*: szczupaka funt kop. 22 1/2, lina i karpia kop. 20, leszcza i okonia k. 20, suma kop. 20. Raków kopa od kop. 60 do rs. 2.

Kalendarz.

We wtorek 5 (17) sierpnia, — św. Anastazjusza bisk. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 47; zach. o godz. 7 min. 20.

We środę 6 (18) sierpnia, — św. Agapita męcz. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 48; zach. o godz. 7 min. 18.

Stan pogody.

Dzisiaj rana + 13. ⁰⁰ R.	o g 6 z rana. o g 4 po poł.	
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach	753.7	752.2
Termometr Reaumura	+9. ⁰⁴	+17. ⁰⁴
Stan nieba	pogodny	pochmurny
Największe ciepło + 17. ⁰⁸ R.	Najmniejsze ciepło + 8. ⁰⁸ R.	
Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 4.		

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH. — We środę, — w teatrze wielkim: komedje: **Ostatnie chwile Kopernika** (1-y raz) i **Zony, które za nos wodzą mężów** (1-y raz) — (po cenach teatru rozmaitości); we czwartek — w teatrze wielkim: opera **Faust**; w piątek, — w teatrze wielkim: komedje **Ostatnie chwile Kopernika** i **Zony, które za nos wodzą mężów** — (po cenach teatru rozmaitości); w sobotę, — w teatrze wielkim: komedja **Zony, które za nos wodzą mężów**; opera **Verbum nobile**, i **Uroczystość róż**; — w niedzielę, — na amfiteatrze w Łazienkach: operetka **Bursze**; 1-szy akt baletu **Katarzyna córka bandyty**, — w razie niepogody — w teatrze wielkim: opera **Piękna Helena**.

WIELKI TEATR. — *Dzisiaj*, w poniedziałek, komedja w 3-ach aktach, **Dożywocie**. — Osoby: Leon Birbancki — p. *Swieszewski*; Doktor Hugo — p. *Kwieciński*; Orgon — p. *Surewicz*; Rózia, córka Orgona — pani *Borkowska*; Łatka — p. *Krogulski*; Twardosz — p. *Adler*; Rafał Łagena — p. *Ostrowski*; Michał Łagena — p. *Panczykowski*; Filip — p. *Dobrowolski*; Służący w oberży — p. *Sejde*; Skrzypek — p. *Lesiewicz*; Basetlista — p. *Kruszewski*; Dwóch żydów — pp. *Eibl* i *Marczewski*; Stróż — p. *Krupiński*; — komedja ze śpiewkami w 1 akcie, **Nad morzem**. — Osoby: Miss Harriet — panna *Urbanowicz*; Sir Jeremy Turlune — p. *Tatarkiewicz*; Robinson — p. *Szober*. — (Po cenach teatru rozmaitości). — *Jutro*, we wtorek, opera **Piękna Helena**. — *Wczoraj*, w niedzielę, dawano balet **Hrabina d'Egmont**, było osób 277. — *Onegdaj*, w sobotę, dawano operę **Pierwszy dzień szczęścia**, było osób 342.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dzisiaj i codziennie*, **Koncert** B. Bilsego, dyrektora królewsko-pruskiej orkiestry, złożonej z 60-ciu dymorowych artystów. — We środy i soboty, **Koncerta symfoniczne**. — *Jutro*, we wtorek: — I. Uwertura z opery „Katarzyna Cornaro”, Lachnera; Kadryl z op. „Pierwszy dzień szczęścia”, Straussa; Adagio na puzon, Kühna; Potpourri z op. „Robert Djabeł”, Meyerbee-

ra. — II. Uwertura Fausta, Wagnera; „La Bouquetière”, walc z towarzyszeniem trąbki, Godfrey’a; Warjacje z kwartetu cesarskiego, Haydna; „Offenbachiana”, potpourri na melodje Offenbacha. — III. Uwertura z op. „Fra Diavolo”, Aubera; „L'estasi”, wale Arditiego; „Schlummerlied”, Bürgla; Marsz myśliwski, Bilsego. — Początek o godzinie 6. — Cena wejścia kop. 20. — *Wczoraj*, było osób 1650. — *Onegdaj*, było osób 480.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowski). — *Otwarty w Niedziele i Czwartki*.

MUZEUUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowski), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-jej rano do 2-jej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

ELDORADO (przy ulicy Długiej). — *Dzisiaj i codziennie*, przedstawienia **Towarzystwa komicznych śpiewaków paryżkich**. — Początek orkiestry o godzinie 7-jej, a przedstawienia o godzinie 8-jej. — *Dzisiaj*, w poniedziałek, przedstawienie na benefis p. *Henriette*. — *Wczoraj*, było osób 311. — *Onegdaj*, było osób 333.

ALKAZAR (ulica Królewska). — *Jutro i codziennie*, przedstawienie **trupy niemieckich artystów**, pod dyrekcją pani Leopoldyny v. Lukatzy. — Początek o godzinie 7 1/2. — *Wczoraj*, było osób 847. — *Onegdaj*, było osób 976.

TIVOLI. — *Dzisiaj i codziennie* przedstawienia **humorystyczno-wokalne** w języku polskim i **tańce** przy doborowej orkiestrze, pod dyrekcją p. Russanowskiego. — *Zaczyna się* o godzinie 8-jej wieczorem. — *Wczoraj*, było osób 497. — *Onegdaj*, było osób 581.

KASSINO (przy ulicy Ś-ta Krzyżkiej). — *Dzisiaj i codziennie*, przedstawienia **humorystyczne** w języku polskim złożone ze śpiewów i tańców, pod dyrekcją H. Modzelewskiego. — Początek o godzinie 8-jej. — *Wczoraj*, było osób 396. — *Onegdaj*, było osób 345.

ELYSIUM (dawniej pod Lipką, ulica Przejazd N. 5). — *Dzisiaj i codziennie*, **Przedstawienie północno-niemieckich śpiewaków i dramatycznych artystów**. — Początek o godzinie 7 1/2 wieczorem.

DOLINKA PRAĞSKA. — *Dzisiaj i codziennie*, przedstawienia złożone z tańców, śpiewów i sztuczek **humorystycznych**, pod dyrekcją p. Bukowskiego. — Początek o godzinie 7 1/2.

WENECJA PRAĞSKA. — *Dzisiaj i codziennie*, przedstawienia złożone z tańców, śpiewów i sztuczek **humorystycznych** pod dyrekcją p. Piwka. — Początek o godzinie 7 1/2.

WYSTAWA STEREOSKOPÓW z podarkami, czyli loterja bez przegranej allegri, — *codziennie*, w restauracji Bremera w domu przechodnim Rezlera przy ulicy Senatorskiej.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dzisiaj i codziennie*, **Wystawa widoku zamku Freientschloss i miasta Freimarkt w Styryi z drzewa korkowego**. — Wystawa otwarta od godziny 10 z rana do 7 wieczorem i tylko krótki czas trwać będzie. — Cena wejścia od osoby kop. 15; dzieci i niższe stopnie wojskowe płacą kop. 10.

W PRADO za rogatkami Wolskimi, zakład gastronomiczno-spacerowy, *codziennie* jest otwarty. — *W sobotę*, w niedzielę i każde święto grywa **orkiestra** w pełnym komplecie, wspaniałe fajerwerki i ognie bengalskie. — Początek o godzinie 5-jej po południu. — Wejście w dni świąteczne od osoby kop 15. — Dzieci do lat 10-u bezpłatnie; starsze kop. 5.

* **Przyjechali do Warszawy: łomżyński gubernator pułkownik Menkin, z Łomży; rzeczywisty radca stanu Nowiński, z Krzesk.**

* **Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone**, w dniu 3 (15) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanymi markami: Flisińska w Lublinie, Szejnfeld w Radomsku, Janowicz w Chrzczonowicach, Antoskiewicz w Piotrkowie, Kriwonosow w Pawłowsku, Nowicki w Olesznie, Chmielewski w Gnojnie, Paszczołowska w Lewikowie, Szulc w Plewnie, Boroski w Sirnikach, Ejnsenbaum w Maczowiczu, Rostworowska w Łopacjonku, — *listy, które winny być wysłane jako rekomendowane*: Dowódcy Garnizonu w Moskwie, Stacja Poczty w Druziennikach, Naczelnika Powiatu w Pułtusku i Gostyninie, Bank w Petersburgu, — listów miejskich sztuk 6, wyjętych ze skrzynek pocztowych,

jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 20 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonymi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* W dniach 2 i 3 (14 i 15) bież. mies. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 27, wyzdrowiało 13, umarło —, pozostało 1648 (mężczyzn 768, kobiet 880), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 168, kobiet 174.

* Dnia 3 (15) b. mies. i roku, **urodziło się**: chrześcijan: płci męskiej 10, płci żeńskiej 9; starozakonnych. płci męskiej 6, płci żeńskiej 5, razem 30; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: chrześcijan 12; starozakonnych 4; — **umarło**: chrześcijan: płci męskiej 9, płci żeńskiej 9; starozakonnych: płci męskiej 6, płci żeńskiej 4, razem 28.

* Zmarli w tych dniach: Albin Zieliński, patron przy trybunale cywilnym w Płocku; Edward Drac, emeryt obywatel miasta Warszawy, sędzia pokoju, lat 49; Marjanna Sikorska, lat 89; Stefania Duczumińska, panna; Marjanna z Grochowskich Delich, lat 76; Helena z Maruszewskich 1-o voto Puchalska, 2-do Sosnowska, lat 44; Franciszka z Kraśszewskich Bębnowska, wdowa, lat 49; Józefa z Mossakowskich Rydzicka, lat 48; Julja z Hillerów 1-o voto Zwierska 2-do Canowiecka, lat 49; z Schüslerów Rzewuska, żona sekretarza szpitala św. Łazarza; Aleksander Janczewski, asesor prokuratorji królestwa Polskiego, lat 38; Eufemja z Charzyńskich Biedrzycka, wdowa po obywatelu ziemskim, lat 62; Karol Kornberger, obywatel, lat 54; Józef Helcel, sędzia apelacyjny, lat 63; Helena z Pragertów Eytner, żona urzędnika zarządu warszawskiego Ober-Policmajstra, lat 20.

KURS GIELDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 4 (16) Sierpnia 1869 r.

MONETY.	Żądano		Płacono	
	Rs.	K.	Rs.	K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsдоры Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY				
(bez wartości kuponów)				
Oblię Skarbu za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Oblię cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblię cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	—	—
„ „ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-jej za rs. 100	93	58	93	25
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-jej za rs. 100 ^o)	93	41	93	8
Oblię Towarzystwa Kredyt. Ziemięskiego. Listy likwidacyjne za rs. 100 ^o)	100	33	100	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 ^o)	78	17	77	67
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—	—	—
5 pożyczka rosyj. Stiglitz'a z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitz'a z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	174	—	173	50
„ „ „ „ z 1866 rs. 100	174	50	173	75
5% Listy Zastaw. Rosji	102	50	102	17
Akceje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Oblię Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akceje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	77	67	75	50
Oblię Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akceje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	74	17	—	—
Akceje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akceje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	121	—
Oblię Kolei Żel. War.-Terespolskiej	—	—	—	—
Akceje Drogi Żel. fab. Łódzkiej rs. 100	—	—	—	—
WEXLE.				
Berlin 100 Tal.	2 m.	116	70	116
„ „ „ „ „ „ „ „	k. t.	116	55	116
Wrocław „ „	2 m.	—	—	—
Gdańsk „ „	2 m.	116	55	116
Hamburg 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—
Londyn 1 Ft. St.	3 m.	8	2	8
Paryż 300 Frank.	2 m.	95	85	—
Wiedeń 150 Zł. W. A.	2 m.	96	30	—
Petersburg 100 Rsr.	1 m.	—	—	—
„ „ „ „ „ „ „ „	k. t.	—	—	—
Moskwa „ „	1 m.	—	—	—
„ „ „ „ „ „ „ „	k. t.	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs.—k. 58%.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs.—k. 83 1/3.

- a) Z folwarku Strzemeszna.
b) Z wsi Strzemeszna, co dotyczy dominium.
c) Z nomenklatury Izabelin vel Parowa zwanej.
d) Z osady Okulusz zwanej.
e) Z osady gajowego Gościnniec zwanej.
f) Z lasu do tychże dóbr należących.
g) Z łąki w oddzielnych granicach położonej, Troszyńska zwanej.
- Ogólna przybliżona rozległość tych dóbr wynosi około mórg 1045 pretów 91 miary nowopolskiej, z tego gruntu włością uwłaszczonych zajmują mórg 174 pretów 203. Rozległość zaś łąki Troszyńskiej, nie licząc w to ilości należących do uwłaszczonych włości, wynosi około mórg 80 pretów 75. Dobra te należą prawem własności do egzekwowanego dłużnika Michała Lutter i w jego też użytkowaniu zostają.
- Na gruncie zajmowanych dóbr znajdują się następujące zabudowania:
1. Dom (dwór) z cegły palonej murowany parterowy, z mieszkaniami poddasznymi, z dachem słomą dekowanym, nad który wyprowadzony 1 komin murowany.
 2. Parkan z cegły palonej murowany, cegłą nakryty.
 3. Komórki i porządkowania z cegły palonej na podmurwaniu z kamieni, dach których blachą żelazną, a od tyłu gontami kryty.
 4. Parkan z cegły palonej murowany cegłą nakryty.
 5. Spichrz z cegły palonej na podmurwaniu z kamieni pełnych wymurowany, z dachem blachą żelazną kryty.
 6. Stodoła z drzewa w słupki budowana słomą pokryta o 2 klepiskach, z tyłu w pruski mur stawiana.
 7. Stodoła z drzewa na podmurwaniu z kamieni pełnych zbudowana słomą dekowana, od tyłu dwie przystawy piętrowe, na parterze w pruski mur, na piętrze deskami obite, słomą dekowane.
 8. Szopa słomą poszyta, ściany otwarte mająca.
 9. Owcarnia z cegły palonej na podmurwaniu z kamieni pełnych murowana, słomą dekowana.
 10. Parkan z cegły palonej murowany cegłą nakryty.
 11. Chlewy z cegły palonej murowane, gontami kryte.
 12. Chlewy z drzewa postawione, słomą, a w części gontami kryte.
 13. Zabudowanie z cegły palonej na podmurwaniu z kamieni pełnych w kłame murowane blachą żelazną kryte, a jedno tylko skrzydło w połowie słomą dekowane, mieszczące w sobie holendernię.
 14. Parkan z cegły palonej murowany cegłą nakryty.
 15. Wozownie z cegły palonej murowane, blachą żelazną kryte.
 16. Ogród fruktowy w części warzywny, parkanem z cegły palonej i sztabhetami otoczony, mieszczący w sobie drzew fruktowych sztuk około 360, szepców młodych 300, 2 sadzawki, 2 suszarnie i budę.
 17. Podwórze pomiędzy temi budowlami, w środku którego sadzawka drzewem cembrowana i studnia.
 18. Dom z cegły palonej murowany gontami kryty.
 19. Piec do wypalania cegły z dachem gontami krytym.
 20. Studzienka drzewem cembrowana.
 21. Trzy sadzawki wodą napelnione.
 22. Chałupa z drzewa w węgiel zbudowana słomą kryta, z kominem murowanym.
 23. Chlewek z drzewa postawiony, słomą kryty.
 24. Chałupa z drzewa w węgiel postawiona słomą pokryta, z 1 kominem murowanym.
 25. Chlewek z drzewa postawiony słomą pokryty.
 26. Chlew z drzewa postawiony słomą pokryty.
 27. Piec do wypalania cegły nakryty dachem.
 28. Szopka do suszenia cegły bez nakrycia.
 29. Młyn wodny z drzewa w węgiel postawiony słomą pokryty, jeszcze nieukończony.
 30. Staw przy tymże młynie.
- Wieś Strzemeszna.
- Prawo propinacji w tej wsi należy do dominium, jak również:
31. Karczma z drzewa w węgiel zbudowana słomą pokryta.
 32. Chlewek z drzewa słomą pokryty.
 33. Obórka z drzewa postawiona słomą pokryta.
- W karczmie zamieszkuje Józef Przemyski, który z niej i 50 pretowego ogródka, płaci dworowi r. 54 kop. 90.
34. Kuźnia z cegły palonej murowana, nad której dach dachówką karpiówką kryty, wyprowadzony komin murowany, Andrzej Neumann z tej kuźni płaci dworowi rocznie r. 15.
- Włościacze mają prawo do:
- a) Pasania w miejscu łąki 40 sztuk koni i była rogatego.
 - b) Drzewa na poprawę budynków w tabeli wymienionych.

- c) Zbiórki raz na tydzień bez siekiery i kulki.
- Nomenklatura Izabelin zwana czyli Parowa:
35. Dom (karczma) z drzewa w węgiel postawiony, dachówką holenderką kryty z 1 kominem murowanym.
 36. Stajnia zajezdna z drzewa w węgiel zbudowana, dachówką holenderką kryta.
 37. Parkanik z balii.
 38. Studnia drzewem cembrowana, dachem deskami obitym nakryta, z kółem do wyciągnięcia wody za pomocą łańcucha.
 39. Ogródek warzywny.
- W tej karczmie zamieszkuje Gotlib Młodkowski i opłaca dworowi rocznie r. 75 i ma dodane pół morgi gruntu. Umowa ustna o wyższy w tej karczmie zawarta, kończy się na S-ty Wojciech 1869 r.
40. Kuźnia z drzewa w słupki postawiona deskami kryta.
 41. Chałupa z drzewa w słupki zbudowana słomą kryta, z kominem murowanym.
 42. Chałupa z drzewa w słupki postawiona, nad której dach słomą dekowany, wyprowadzony jest komin murowany 1, w 2 tych chałupach zamieszkuje 2 komorników, którzy mają jeszcze dodane po 150 pretów gruntu, obowiązani są za to skosić zboża po 6 mórg, łąk po 5 mórg i robić szarwarku po 2 dni w roku.
 43. Chałupa z drzewa postawiona słomą dekowana z kominem murowanym, pod dachem tej chałupy mieści się zarazem stodoła o 1 klepisku.
- W chałupie tej mieszka Abraham Dyament Henryk Künn.
- Osada gajowego Gościnniec zwana:
44. Chałupa z drzewa w węgiel zbudowana, z kominem murowanym nad dach słomą pokryty, wyprowadzonym.
 45. Chlewy z drzewa w słupki zbudowane słomą pokryte.
- Właściciel Michał Lutter utrzymuje własny inwentarz taki: koni fornalskich 8, wołów roboczych 10, krów 15, jałowizny 10, owiec 400.
- Obszerniejsze opisanie powyższych dóbr, znajduje się u sprzedawcy dyrygującego Filipa Flamm Adwokata, w Warszawie pod Nr. 489 lit. C. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Pisarza Trybunału tutejszego złożone, przejrane być mogą.
- Zajęcie w kopych doręczone:
1. Piotrowi Fałęckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Gostyńskiego, w mieście Gombinie urzędującemu, na ręce własne.
 2. Fryderykowi Krüger Wójtowi gminy Dobrzyków, do której dobra Strzemeszno należą, we wsi Dobrzykowie Okręgu Gostyńskiego Gubernji Warszawskiej urzędującemu, na ręce Wojciecha Gretz pisarza gminy.
- Obudowom dnia 31 Stycznia (12 Lutego) 1869 roku.
- Wniezione do księgi wieczystej powyższe zajęte nieruchomości ziemskiej w Warszawie dnia 4 (16) Marca 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zarejestrowań w kancelarii Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.
- Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 z rana w Wydziale I, dnia 2 (14) Czerwca 1869 r.
- Sprzedawca dyrygując Filip Flamm Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.
- Warszawa dnia 15 (27) Marca 1869 roku.
Rada Dworu, Zgórski.
- Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.
Warszawa dnia 15 (27) Marca 1869 roku.
Rada Dworu, Zgórski.
- Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Strzemeszno z przyległościami i przynależnościami w gminie Dobrzyków, Powiecie Gostyńskim Gubernji Warszawskiej położonych, w dniach 2 (14), 16 (28) Czerwca i 30 Czerwca (12 Lipca) 1869 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 30 Czerwca (12 Lipca) 1869 r. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 21 Lipca (2 Sierpnia) r. b. godzinie 10 z rana w Wydziale I tegoż Trybunału, w którym to terminie popierający sprzedaż wierzyciel, za dobra powyższe postąpi sumę r. 10,000, od której licytacja rozpocznie się.
- Warszawa dnia 3 (15) Lipca 1869 roku.
Rada Dworu, Zgórski.
- Następnie w terminie przygotowawczego przysądzenia odbyłym w d. 21 Lipca (2 Sierpnia) 1869 r., termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Strzemeszno z przyległościami i przynależnościami na dzień 22 Października (3 Listopada) 1869 r. godzinie 10 z rana w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I wyznaczonym został, zaś licytacja rozpocznie się od 2/3 części szacunku w taksie przez biegłych wykręć się mającego.
- W terminie przygotowawczego przysądze-

- nia, ekstrahent substancji postąpił za też dobra r. 10,000.
- Warszawa d. 28 Lipca (9 Sierp.) 1869 r.
w zast. Julian Świerczewski,
Podpisarz.
- N. D. 5338. Pisarz Trybunału Cywilnego w Suwałkach.
- Stosownie do przepisu art. 632 K. P., podaje do publicznej wiadomości, że na żądanie Jana Zylińskiego gospodarza rolnego w Tarpolicach, gminie Szumsk, Powiecie i Okręgu Marjampolskim zamieszkałego, wierzyciela sumy r. 384 kop. 57 1/2, od którego kroki prawne Franciszek Nagórka Patron, w mieście Gubernjałem Suwałkach zamieszkały czyni, w poszukiwaniu powyższej należności i kosztów, aktem Komornika Sądu Pokoju w Marjampolu Antoniego Szymanowskiego daty 1 (13) Lutego 1869 r. zajęta została na przymuszoną drogą sądową wyprzedza.
- NIERUCHOMOŚĆ WIEJSKA.**
- położona we wsi Janczaryszki, gmiecie Szumsk, Powiecie Marjampolskim, Gubernji Suwałskiej pod Nr. 3, a należąca do dłużników Antoniego Idzkowskiego syna i Wincentego Idzkowskiego ojca we wsi Janczaryszki, gminie Szumsk, Powiecie Marjampolskim zamieszkałych, składająca się z gruntu morgów około 30, na którym znajdują się zabudowania, pół domu, chałupa zwana komora, spichrz, chlew, dwa chlewy pod jednym dachem, stodoła odryna, wszystkie budowle z drzewa, słomą kryte, na fundamentach z kamieni ułożonych.
- Nieruchomość ogrodzona jest od rzeki Szeszupy deskami, a od ulicy i między budowlami staciawkami, około budowli jest dwa ogródki oparkane staciawkami i sztachetami. Zajęcie do księgi zarejestrowań w dniu 23 Lipca (4 Sierpnia) r. b. Kopia takowego zajęcia zostawiona została w dacie 22 Lutego (6 Marca) 1869 r. Wójtowi gminy Szumsk Józefowi Stackiewiczowi i Pisarzowi Sądu Pokoju w Marjampolu Berna dowi Skłodowskiemu na ręce ich własne, w dniu 24 Lutego (8 Marca) 1869 r. Naczelnikowi Powiatu Marjampolskiego Szabl wskiemu.
- Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków wyprzedza, odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Suwałkach w dniu 1 (13) Września r. b. o godzinie 10-ej rano.
- Suwałki d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 r.
E. Wierzbicki.
- Egzemplarz tego obwieszczenia wywieszony został na tablicy Trybunału Cywilnego w Suwałkach, dnia 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 roku.
E. Wierzbicki.
- N. D. 5339. Prawnie zajęte objekta jako to: rozmaite meble mahoniowe, jesionowe i sosnowe łózka żelazne, lustra, samowary i t. p. w d. 5 (17) Sierpnia r. b. o 12 w południe na Pradze na placu Końskim zwanym, a w dniu 11 (23) b. m. o 10 rano na Muranowie, w Warszawie, przez publiczną licytacją sprzedane będą.
W. Karwowski, Komornik.
- LISTY GOŃCZE.
СЪИСКНЫЕ ЛИСТЫ.**
- N. D. 5654. Судь Исправительной
Полции въ Пловцк.
- Благоволят все гражданскія и военныя власти, тщательно слѣдить Герша Грымбаума, проживающагося въ Геродъ Плонскъ, нынѣ съ мѣста своего пребыванія неизвестнаго, въ случаѣ поимки, доставить его въ здѣшній Судъ. Примѣты его: лѣтъ отъ роду 44, роста средняго, лице продолговатое, глаза голубые, носъ и ротъ умѣренные, волосы темно-русые, борода темно-русая, одежда на немъ серая лѣтняя такъ называемая (панкинова) длинная.
- Г. Пловцк, Іюля 15 (27) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.
- Wzywa wszelkie Władze tak Cywilne jak i Wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające aby Hersza Grynbauma stalego mieszkańca miasta Płońska o oszustwo obwinionego i w transporcie zbiegłego bacznie śledziły, a w razie ujęcia go pod strażą tutejszemu Sądowi odstawiły raczyły. Rysopis jego lat 44, wzrostu średniego, twarzy pociągłej, oczu niebieskich, nosa ust proporcjonalnych, włosy ciemno-bład broda ciemno bład, ubranie na nim szare letnie długie nankinowe.
- Plock d. 15 (27) Lipca 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.
- N. D. 5407. Судь Исправительной
Полции въ Ломжа.
- Просить все гражданскія и военныя власти разыскать бѣжавшаго, изъ мѣста своего жительства города Щучина, Щучанскаго уѣзда, Ломжинской Губернии, Мошка-

- Дыблинскаго состоящаго подъ обыкновенномъ полицейскомъ надзоромъ, имѣющаго паспортъ въ Варшаву отъ 2 Января с. г. за № 106 на два мѣсяца, обязанаго въ край и въ случаѣ поимки доставить подъ строгимъ карауломъ. Примѣты его слѣдующія: лѣтъ 45 отъ роду, еврей роста средняго, волосы черные, глаза шенные, носъ и ротъ умѣренные, лицо круглое, о-собыяхъ примѣты никакихъ неимѣть.
- г. Ломжа, 12 (24) Іюля 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Конопка.
- Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające ażeby bacznie zwracały uwagę na zbiegłego z miejsca zamieszkania, miasta Szczuczyna, powiatu Szczuczynskiego gubernji Łomżyńskiej Moszka Dyblińskiego zostającego pod nadzorem zwyczajnym policyjnym, mającego paszport pod dniem 26 Stycznia r. b., Nr. 106 na dwa miesiące wydany, o kradzież obwinionego i w razie zatrzymania dostawić go zechciały pod ścisłą strażą. Rysopis jego następujący: ma lat 45, wzrostu średniego, włosów czarnych, oczu piwnych nosa i ust umiarkowanych twarzy okrągłej, znaków niema żadnych.
- Łomża d. 12 (24) Lipca 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Konopka.
- N. D. 5467. Судь Исправительной
Полции въ Г. Каширь.
- Просить все власти какъ военныя такъ и гражданскія, за порядкомъ и спокойствиемъ края наблюдая, дабы печально разыскивать б. жителя Калининскаго Уѣзда Островской гмины Фабяна Каню, который въ настоящее время изъбавляетъ законной ответственной, и въ случаѣ поимки его, въ здѣшній или ближайшій Судъ доставить.
- Примѣты его слѣдующія: лѣтъ отъ роду 31, лица круглаго, волосы темныхъ, глазъ сѣрыхъ, носа и рта обыкновенныхъ, роста средняго, особыхъ примѣтовъ нѣтъ.
- Тынець дни 14 (26) Іюля 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Бромирскій.
- Wzywa wszelkie władze Rządowe tak Cywilne jako i Wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem kraju czuwające aby na Fabiana Kanie lat 31 liczącego, twarzy okrągłej włosów ciemnych, oczów szarych, nosa i ust zwyczajnego wzrostu średniego znaków szczególnych żadnych, dawniej w Gminie Ostrow Kaliski mieszkającego, obecnie przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się baczna uwagę zwracały i w razie ujęcia go Sądowi tutejszemu albo najbliższemu miejsca ujęcia dostawiły.
- Tynieć d. 14 (26) Lipca 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Bromirski.
- N. D. 5684. Судь Исправительной
Полции въ Брестъ-Куйаскомъ.
- Вызываетъ все военныя и гражданскія власти, обративъ свое тщательное внимание на Шимона Перлинскаго, лѣтъ отъ роду 40, Римско-католическаго вѣроисповѣданія, роста умѣреннаго, лица круглаго, носа длиннаго, голубыхъ глазъ, русыхъ волосъ, послѣдній разъ въ деревни Зимовишна, гмины Люблинъ проживающаго, въ настоящее время неизвестнаго, по мѣсту своего жительства, скрывающагося отъ строгости закона и замѣтивъ его арестовать и здѣшнему или ближайшему Суду доставить.
- Г. Брестъ, Іюля 25 (Августа 6) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Советникъ,
Тринишевскій.
- OGŁOSZENIA PRYWATNE.
ЧАСТНАЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.**
- N. D. 5736. Przełożony szkoły męzkiej prywatnej w Warszawie przy ulicy Danielewiczowskiej Nr. 617 w pałacu Biblioteką Załuskich zwanym, ma honor zawiadomić szanownych Rodziców i Opiekunów, że **zapis uczniów** tak przychodnich jak i pensjonarzy, rozpocznie się z dniem 9 Sierpnia, a kurs nauk z dniem 16 Sierpnia r. b.
- Jan Nepomucen Durecki.**
2-3-6517
- N. D. 5765. Do domu pani Fichtenholz w Berdyczewie, poszukują **Guwer-
nantkę**, posiadającą języki: Rosyjski, Francuzki, Niemiecki oraz i muzykę, dz obrym zaświadczeniem, płaca około 200 rs.; bliższa wiadomość przy ulicy Dzkiej pod Nr. 22 nowym na 1-em piętrze.
3-3-10083